

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1971 டிசம்பர் 11]

(திரு. நா. விராசாமி அவர்கள் தலைமை.)

அந்த நிபந்தனையின்பேரில் நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்தினரை அணுகி அல்லது அவர்களை அழைத்து இந்த 53 தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்ததை ரத்து செய்து மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அடிப்படையில் ஆலையை அவர்கள் உடனடியாகத் திறக்க வேண்டும். அப்படித் திறந்ததற்குப் பின்னால் அவர்களது கோரிக்கைகள் குறித்து சமரசமாகப் பேசி முடிவு செய்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு தொழிலாளர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நம் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாகத்தினரை அழைத்து ஆலையை உடனடியாகத் திறக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். . . .

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் உரையாற்றியது ரூல் 41-ன் கீழா அல்லது ரூல் 42-ன் கீழா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. விராசாமி): ரூல் 41-ன் கீழ்தான். அவைத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கனவே சுருக்கமாகக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே இனிமேல் உறுப்பினர்கள் சுருக்கமாக விளக்கங்கள் கேட்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் தெரிவித்துள்ள விவரங்களைக் கூர்ந்து சவனித்திருந்தால் நான் அதில் தக்க விடை அளித்திருப்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம். 57 பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டும், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன மானேஜ்மென்டாரிடம் 54 பேர்களின் மேல் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இரண்டு பேர்களின் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள்மீதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாது என்று நான் யோசனை சொல்லியதன்பேரில் அநேகமாக இரண்டு நாட்களில் பதில் சொல்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நல்லதொரு முடிவு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, இரண்டு நாட்களில் நல்லதொரு முடிவு ஏற்பட்டு ஆலை திறக்கப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்புவார்கள் என்ற சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது.

(6) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

நம் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வருகிற 1972-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக்கொடுக்கிற திட்டத்தை தமிழக அரசு இந்த நாட்டுமக்களுக்குச் செய்து கொடுக்கும் என்ற அறிவிப்பை கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்று திருப்பூர் தொகுதியை

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. சு. துரைசாமி]

எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பாகவே திருப்பூர் தொகுதியைச் சார்ந்த எல்லாக் கிராமங்களும், நம் அரசும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் காரணமாக அங்குள்ள எல்லாக் கிராமங்களும் மின்சாரம் பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதைப்போலவே மின்சாரம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு பெரும் காரியத்தை செய்து கொடுத்ததற்கு முதலமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார வாரியத்தையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டிற்கு எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் தேவையோ அதைப் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு நாம் தயாரிக்க வேண்டும். முதலில் 156 மெகவாட் ஆக இருந்து மின்சாரம் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது 1971-72-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக 2.185 மெகவாட்டாக அதிகமான மின்சாரம் பயன்படுத்தும் மாநிலமாக தமிழ்நாடு விளங்குகிறது. இதை எடுத்துக்கூறி அதற்கு என் பாராட்டுதலை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம் நாடு 20 ஆண்டு அல்லது 30 ஆண்டு காலத்திற்கு பின்னால் பல்வேறு விதங்களில் மின்சாரத்தை பயன்படுத்தும். அந்த அளவுக்கு அப்போது மின்சாரம் கிடைக்குமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதற்கேற்ப மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மிக பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் நமது அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்கள் வாழும் சில பகுதிகளில் மின்சார விளக்குகள் போடும் முயற்சி அதிகமாகச் செய்து வருகிறது. அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன மக்கள் வாழும் கிராமங்களில் மின்சாரம் போட்டுக்கொள்ளுகின்ற நிலைமையை சப்்சிடி மூலம் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திய காரணத்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்க உதவி புரிந்திருக்கிறது என்பதை பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். மற்றும் அரிசன மக்கள் வாழக்கூடிய எல்லா பகுதிகளிலும் அவர்களுடைய மின்சாரக் கட்டணங்களையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் திருப்பூர் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் போதிய மின்சாரம் அந்தத் தொகுதிக்கு கிடைக்கவில்லை. அங்கே பல்வேறு தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுவதற்கு இன்றைக்கு தருகிற மின்சாரம் போதவில்லை. திருப்பூரில் இருக்கும் மின்சார நிலையம் 66 கே.வி. நிலையமாக இருக்கிறது. அதை 110 கே.வி. கொண்ட மின்சார நிலையமாக மாற்ற மின்சார வாரியம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். இன்னும் அதிகமாக தரப்படவேண்டும்.

திருப்பூரில் ஏறத்தாழ 50 பனியன் செய்யும் தொழிற்சாலைகளும், ஜின்னிங் பாக்கடிகளும், தாற்பு ஆலைகளும் இருக்கின்றன. இந்த தொழிற்சாலைகளுக்கு அந்த மின்சார சக்தி அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அதனால் 110 கே. வி. மின்சார நிலையம் அமைக்க கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கடந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் அறிக்கையின் பேரில் நான் பேசியபோது குறிப்பிட்டேன். பல்வேறு பகுதிகளில் மின்சார கம்பங்கள் பாதையின்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1971 டிசம்பர் 11]

மையத்தில் அமைந்து இருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது அதற்கு கொடுக்கப்பட்ட விளக்கம் மேற்பார்வை பொறியாளர் உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பதில் தரப்பட்டது. ஆனால் இன்று வரையில் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, சோமனூர், பல்லடம் போன்ற இடங்களில் முக்கியமாக பாதைகளில் மின்சார கம்பங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் அல்லது மின்சார வாரியம் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வேகமாக இந்தக் காரியத்தை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டி விண்ணப் பித்துக் கொண்டால், அந்த விண்ணப்பத்தை பெற்றுக்கொண்டதற்கு அத்தாட்சி கொடுப்பது கிடையாது. ஒரு விண்ணப்பம் சேர்ந்தது, அதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஒரு தாக்கீது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கொடுக்கவேண்டும். யார் யார் என்ன பெற்றுக் கொண்டார்கள். யார் யாருக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. பின்னாலே யாருக்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது என்று கண்டுகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும், அப்படிப்பட்ட முறையை மின்சார வாரியம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதேபோல் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கின்ற மின்சார விளக்குகள் எரிவது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மின்சார வாரியம் நடவடிக்கை எடுக்கமுயற்சி செய்யவேண்டும்.

அதே போல் குழல் விளக்குகள் ஸ்கூல் முறையில் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மாதிரி கிடையாது விளக்குகள், அது இல்லாததன் காரணமாக மின்சார வாரியத்தின் விளக்குகள் வெளியே திருடு போவதற்கான சூழ்நிலையை பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். இதை மின்சார வாரியம் கவனித்து திருடுதலுக்கு வழி இல்லாமல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, மின்சார வாரியத்தின் ஊழியர்கள், நல்ல விதி முறைகள் இருந்தும், அவர்கள் அதை பின்பற்றாமல், வேஷ்டி போன்ற உடைகளை உடுப்பதால், விபத்துக்களும் ஏற்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை தவிர்க்க மின்சார வாரியம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் உதவி பொறியாளர்கள், மற்ற பொறியாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரம்புகளுக்கு அதிகமாக பயன்படுத்த முடியவில்லை. இன்னும் உயர்த்தினால்தான் வேகமாக சில காரியங்களை செய்வதற்கு முடியும். அப்படிப்பட்ட முறையில் ஏ.இ., டி.இ., எஸ்.இ., போன்றவர்களுக்கு இந்த வரம்பை மாற்றி நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்று மின்சார வாரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல மின்சார வாரியத்தை பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு திருப்பூர் நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நகரத்திற்கு தண்ணீர் மேட்டுப் பானையத்திலிருந்து வருகிறது. இதற்காக அந்த நகராட்சி ரூ. 3 லட்சத்திற்கு மேல் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. சு. துரைசாமி]

அத்யாவஸ்யமான காரியங்களுக்கு கொடுக்கின்ற மின்சாரக் கட்டணத்தில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். குடி தண்ணீர் இன்றியமையாத தேவை, அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து கட்டண மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மூ. மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, 1971-72 மின்சார வாரியம் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் கடந்த ஆண்டு பல திட்டங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறினேன். அவை எல்லாம் முடிந்து விட்டன. இன்று 1967-க்கு முன்பு என்னுடைய பகுதியில் 50 சதவிகிதம் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. மீதி 50 சதவிகித இணைப்பை இன்று நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டக் கூடியது ஒன்றாகும். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றியுள்ள பொறியாளர்களையும், மற்ற மின்வாரியத்தில் பணிபுரிகிறவர்களையும், ஊழியர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் பணியை வா வேற்கிறேன். அதற்காக நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் எனது பகுதியில் நிறைவேற்றியதன் மூலமாக இன்று 10,000-க்கும் மேற்பட்ட மின்சார இணைப்புகள் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. இது போன்ற இன்னும் சில திட்டங்களை எல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு, தலைவாசலில் உதவிப் பொறியாளர் அலுவலகம், சாத்துப் பாடியில் பிரிவு அலுவலகமும் தோற்றுவித்தால் அங்கே உள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே விரைவிலே மின்சார இணைப்பு கிடைக்க நல்ல ஆக்கமும், ஊக்கமும் ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆத்தூர் பகுதியில் இப்போது இரண்டு வருவாய் பிரிவு உள்ளது. அந்த இரண்டு வருவாய்ப் பிரிவுகளும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதால், குறைந்தது 20 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து வருகிற விவசாயிகளுக்கு காலதாமதம், பண விரயம் ஆகியவை ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அந்த இரண்டு அலுவலகங்களில் ஒன்றை தம்மப்படிக்கு மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி மாற்றித்தருவதன் மூலம் அந்தப்பகுதியில் இருக்கும் கிட்டத்தட்ட 5,000 விவசாயிகள் பயன்பெறுவார்கள். ஆகவே, இதை உடனடியாக தம்மப்படிக்கு மாற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் வட்டாரத்தில் சுமார் 1 கோடி ரூபாய் செலவில் 87 திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு அதில் 67 திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. மீதம் உள்ள 20 திட்டங்களையும் விரைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், மேட்டூர் மின் திட்டத் தின்கீழ் சுமார் 5 கோடி அளவில் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு அந்த திட்டங்கள் இப்போது செயல்படாமல் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் இதை ஒரு சிறப்பு திட்டமாக வைத்து ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாவது அல்லது இரண்டாண்டிற்குள்ளாவது நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

[1971 டிசம்பர் 11]

கொள்கிறேன். இதற்காக பொறியாளர்கள், அலுவலர்கள் உடனடியாக நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் மின் திட்டத்திலுள்ள மேற்பார்வை பொறியாளர் அலுவலகம் அந்த மாவட்டத்தின் ஒரு கோடியில் இருக்கிறது. அந்த அலுவலகத்தை மாவட்ட தலைநகரமான சேலத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மின்சாரத் துறையில் இருக்கிற இடர்ப்பாடுகள் விரைவில் நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி செய்வதால் விவசாயிகளுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு நல்ல ஏற்பாடாக இருக்கும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன். இதையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதன் மூலம் அரசாங்கம் அதை நிறைவேற்றித் தருவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பொறியாளர்களையும், தலைமைப் பொறியாளர்களையும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க ஆணையிடும் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமமே இல்லை என்று உருவாக்கிய தமிழக அரசுக்கும், மின்சார வாரிய அமைச்சருக்கும், அதனே பணி புரிகிற பொறியாளர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வாசலேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இம்மன்றத்தில் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று தமிழ்நாடு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவிலும் சரி, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவதிலும் சரி, இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிக்கிறது. ஹரியானா முதல் நிலையிலும், தமிழ்நாடு இரண்டாம் நிலையிலும் உயர்வு பெற்று இருக்கிறது என்ற செய்தி நமக்கெல்லாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிப்பதாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இந்த அளவு மின்சாரம் பெருகி இருப்பதற்கு அடிக்கோலியவர்களையும், அதற்காக பாடுபட்டவர்களையும் நான் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூற கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். முந்தைய அரசு எங்கெங்கெல்லாம் நல்ல மின்வசதிகளை தோற்றுவிக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் தோற்று வைத்து இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து இந்த அரசும் பின்பற்றி வருகிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

1972-க்குள்ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுத்து விட வேண்டுமென்ற திட்டம் வரவேற்க வேண்டிய ஒரு திட்டமாகும். இருப்பினும் இன்று மற்ற மாநிலத்திலுள்ள மின் வாரியம் எப்படி செயல்படுகிறது, நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள மின் வாரியம் எப்படி செயல்படுகிறது என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க நாம் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். நாங்கள் பம்பாயிக்கு சென்று இருந்தபோது அங்கே இருக்கும் மின் வாரியத்தைப் பற்றி விசாரித்தோம். அங்கே மின் வாரியமும், போக்குவரத்துத் துறையும் இணைந்தே "Best undertaking" இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷனுக்காக கொடுக்கும் மின்சாரத்திற்கு அவர்கள் விலக்கும் கூட்டணம்

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

நமது மாநிலத்தில் விநிக்கப்படும் கட்டணத்தை விட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இருப்பினும் ஆன்டொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 196 லட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது மின்வாரியம் லாபத்தில் நடைபெறவில்லை என்று 14-வது பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், அந்த 'பெஸ்ட் அன்டர்டேகிங்' எப்படி அங்கே இயங்கி மின் வாரியத்துறையில் லாபம் காட்டுகிறது என்பதை அறியவேண்டுமென்பதற்காகத்தான். இங்கே டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷன் சார்ஜஸ் யூனிட்டுக்கு 37 பைசா என்று இருக்கிறது. அங்கே இதைவிட மிகவும் குறைவு. இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு வழி வகை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு அங்கே என்ன வழி வகை கண்டுபிடித்துக் குறைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவற்றை ஆராய்ந்து நம் மாநிலத்திலும் அதைப் பின்பற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நாம் பரவலாக எல்லா இடங்களுக்கும் இந்த மின்சாரக் கம்பங்கள் மூலம் மின்சாரம் இணைப்பதால் மின்சாரம் இழப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. 1968-69-ல் 17.9 சதமானம் மின்சாரம் பாழாகிப்போய் இருக்கிறது. அது கொஞ்சம் குறைந்து 1969-70-ல் 17.6 சதமானம் மின்சாரம் பாழாகிப்போய் இருக்கிறது. இதற்கான காரணத்தை நான் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களிடத்தில் விசாரித்தேன். சொன்னார்கள். இந்த மின் இழப்பு பாழாகிப்போவதை 1 சதமானம் குறைத்தாலும் நமக்கு 2 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். சாதாரணமாக மின் இழப்பு ஏற்பட்டதான் செய்யும். அதற்கென்று ஒரு அளவு இருக்கிறது. அதிகமாக 15 சதமானம் மின் இழப்பு ஏற்படலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு மேலே ஏற்படுவது நம்முடைய நிர்வாகக்கோளாறு காரணமாகத்தான் ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மின் இழப்பை ஒரளவு 15 சதமானமாகக் குறைத்துக்கொண்டாலும் நமக்கு கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் வருமானம் இந்த மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக அரசுக்குக் கிடைக்குமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த மின் இழப்பு எப்படி ஏற்படுகிறது, அதன் காரணம் என்ன என்பதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்மார்மரில் கோளாறு, கம்பங்களில் கோளாறு, இணைப்புகளில் கோளாறு என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்த 2.6 சதமானம் மின் இழப்பை கட்டுப்படுத்தினால் இந்த மின்சாரத்துறை லாபத்தைக் காட்டும், காட்ட முடியும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், ஒரு கிராமத்தில் 50 விளக்குகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அதில் 20 விளக்குகள் கூட எரிவதில்லை. காரணம் என்ன என்று விசாரித்தால் பல்பு இல்லை, அல்லது அதற்குரிய சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை எதற்காக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால், ஏன் இந்த மின்சார பல்புகள், குழாய் விளக்குகள் இவற்றை உற்பத்தி செய்வதை எடுத்துக் கொண்டு, தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, பல்பு இவற்றிற்கு ஏற்படும் பற்றாக்குறையை போக்கக்கூடாதா? அதே போல்,

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 டிசம்பர் 11]

விடுகளுக்குகெல்லாம் மின்சாரம் வேண்டும், மின்சாரம் வேண்டும் என்று வையரிங்கெல்லாம் செய்துவிட்டு, இணைப்பைக் கேட்கும்போது, மீட்டர் இல்லை, வையர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் மின்சார வாரியமே மீட்டர் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை அமைத்து நடத்தக் கூடாது? அறிக்கையில் சொல்லுகிறார்கள், பெருவாரியான கம்பங்கள் தனியார் துறையிலிருந்து வாங்குகிறார்கள் என்று. மின்சார வாரியமே ஏன் தொழிற்சாலையை அமைத்து அதிகமான அளவில் கம்பங்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடாது? அப்படிச் செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். இதையெல்லாம் மின்சார வாரியம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் எல்லாத் தெருக்களுக்கும் விளக்குகள் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. கொடுத்த விளக்குகள் யாவும் எரிய வேண்டும். விளக்குகள் எரிந்தால்தான் மின்சாரத் துறை சரியான முறையில் இயங்குகிறது என்று ஆகும். கம்பங்களை நடட்டுவிட்டு, விளக்குகள் ஒளி வீசா விட்டால், மக்களுக்கும் பயன் இல்லை, நாம் செலவழிக்கும் பணமும் பாழானதாக இருக்கும். ஆகவே, பல்புகள் இல்லை என்கிற குறை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், இரண்டு ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம்கள், 100 மெக வாட் மின் விசை கொடுக்கும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அதைத் தனியான யூனிட்டாகப் பிரிக்கலாம். அப்பொழுது அதன் செயல்திறத்தை நல்ல முறையில் நடத்தலாம். ஆகவே, அரசு அதைத் தனியாகப் பிரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

தக்கலையில் ஒரு மின்சார பொறியாளர் அலுவலகம் செயல்படுகிறது. அதை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகள் நடப்பதாக அறிகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தக்கலையான், பெரிய மைய்யமான இடம். ஆகவே அந்த அலுவலகத்தை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்தத் துறையில், நல்ல முறையில் ஒர்க்-லோட் சரிப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நிர்வாகத்தில் கிளார்க்குக்கும், மற்ற அலுவலர்களுக்கும், அவர்கள் எந்த எந்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அவற்றைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செய்கிறார்களா என்று ஆராய ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு ஆராய்ந்து பார்த்ததாக குறிப்பேட்டில் படித்தேன். ஆனால் நடைமுறையில் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் வாரியம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிக் கவனித்து, அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் வேலையை, ஒர்க்-லோட் படி செய்கிறார்களா என்பதையும் கவனித்தால், இன்னும் இந்த வாரியம் திறமையாக நடக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின் வாரியம் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறோம், வாழ்த்துகிறோம். நீண்ட நாளாக காந்தியடிகள்

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

கிராமங்கள்தோறும் ஒளிமயமாக இருக்க வேண்டும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய கனவை நனவாக்கும் அளவுக்கு இன்று நம்முடைய மின்சார வாரியமும், அமைச்சரவையும் முனைந்து இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனாலும், மின்சார இணைப்புகள் கிராமங்களுக்குக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஏறத்தாழ 41 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. கொள்ளிடம் யூனியனில் 11 பஞ்சாயத்துக்களில்தான்—காங்கிரஸ் அரசு இருந்த காலத்தில் 9-ம், இப்போழுது 2-ம் ஆக 11 பஞ்சாயத்துக்களில்—விளக்குகள் எரிகின்றன. ஆனக்காரன் சத்திரம், புத்தூர், இடைசாஸ்புரம் முதலிய 11 கிராமங்களில்தான் எரிகின்றன. சீர்காழித் தொகுதி ஒரு கடைநிலைத் தொகுதி. அந்தத் தொகுதியில், பல்வேறு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மீனவர்கள் இடைநூறுக்கிடையில் வாழ்கிறார்கள். இருட்டில் வருகிறார்கள். மீனையே கடலில் கொட்டிவிட்டு வரும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவசியமாக, சீர்காழித் தொகுதியில் உடனடியாக மின்சார வாரியம் செயல்பட்டு, காலதாமதம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அங்கே நட்ட கம்பங்களுையே காணாமல் போய்விட்டது என்று போறியாளரிடம் சொல்லப்படுகிறது. 200 கம்பங்கள் வரையில் போய்விட்டன. பொது சொத்தாக இருப்பதால் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். இதைச் சொந்த சொத்துப்போல் பாவித்து, நிர்வாகத்தினர் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றையை முன்தினம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், அவசரமான நடவடிக்கையாக மின்சாரக் கட்டணம் உயரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் செய்தாலும், கிராமப் புற மக்களுக்கு உயர்த்தாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களையும் வாரியத்தினரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போர் முனையில் இருக்கும் சிப்பாய்களுக்கு ஏர் முனை இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. உற்பத்தி பெருகினால்தான், எதிரிகளைத் தோற்கடிக்க முடியும். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு கட்டணத்தைக் குறைக்க முன்வர வேண்டும். அவசர காலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உயர்த்திவிடக் கூடாது என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையில் இருப்பவர்களுக்குக் குறைத்தால், உற்பத்திப்பெருக்கில் நாட்டம் செலுத்தவும், நாட்டின்பால் அக்கறை கொள்ளவும் ஏதுவாக இருக்கும்.

சில சமயங்களில் விளக்குகள் போடும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அரிசனங்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு சாமானியத்தில் கொண்டு போக முடியவில்லை. எந்தத் திட்டங்கள் என்றாலும், அது உள்ளேபோய், இந்த மக்கள் வசிக்கும் கிராமப் புறங்களுக்கு போவதில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது; பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் அரிசனச் சேரிக்கு போவது சாத்தியமாகவே இல்லை. ஆகவே, விளக்குக் கம்பங்கள் பொருத்துவதில், அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு முதலில் போட்டுவிட்டு, மற்ற இடங்களுக்கு அப்புறமாக வந்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இப்போழுது நெருக்கடியான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக துரித நடவடிக்கை எடுத்து, இருளோங்கிக் கிடக்கும் இந்த

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 டிசம்பர் 11]

இடங்களுக்கும் ஒளி கொடுத்து, எதிர்காலத்தில் புத்தம் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கி, இரண்டாவது இடத்திலிருந்து முதலிடத்திற்கு வர தயாராக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் ஈடுபடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்து, உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்களால் இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை வாயிலாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மின்சார வாரியத்தின் குறிக்கோள் 1980-81 வரையில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அது நமக்கு நல்ல முறையில் பணிபுரிகிறது. இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற 70 சதவிகித மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாக இருக்கின்ற கிராமங்களை நோக்காகக் கொண்டு, கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்று அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின் வசதி தரவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு, வேளாண்மை நல்ல முறையில் பெருகவேண்டும் என்பதையும் குறிக்கோளாக வைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய மின்சார வாரியம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காண மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 150 மெகாவாட் மின்சாரம் என்றிருந்தது, இப்பொழுது 1,070 மெகாவாட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த அளவு போதுமானதா இல்லையா என்பதை அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1980-81-லே நாம் 3,000 மெகாவாட் பற்றுக்குறையை நாம் அனுபவிக்க வேண்டிவரும் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சுட்டிக்காண்பிப்பதோடல்லாமல், அதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே நல்ல பல திட்டங்களும் இங்கே இருக்கின்றன. அதிலே கடம்பாறை திட்டம் மிகவும் முக்கியமானது என்று நான் கருதுகிறேன். பம்பிங் ஸ்டோரேஜ் ஸ்கீம் என்று அதைச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக, 400 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தித் திறன் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரித் திட்டத்தையெல்லாம் மிகத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டு தக்க கவனம் செலுத்தி செயல் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு 1972-க்குள்ளாக இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படை நோக்கத்தில் இன்றைக்கு திட்டமிட்டு செயலாற்றிவருகிறார்கள். 1966-ல் 22,137 கிராமங்கள் மின்சார இணைப்பு பெற்றவைகளாக இருந்தன, 1971, மார்ச்சில், 42,229 கிராமங்களாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆக, இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, கிராமங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருந்து, இந்த அரசை மனமாரப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. கு. காமாட்சி]

அதேபோல், வேளாண்மைக்கும் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பம்பு செட்டுகள், 1966-ல் 2,56,594 ஆக இருந்தன. அது இன்றைக்கு, 1971-ல், 5,30,444-ஆக உயர்ந்திருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது, வேளாண்மைத் துறையில் எவ்வளவு தீவிர கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போதும் மிக்க மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த வகையில் 1972-க்குள்ளாக நாம் எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்தத் திட்டத்தை தீவிரமாக செயல்படுத்தும்போது, இங்கே இதற்குத் தடையாக சில தனியார் நிறுவனங்கள் இருப்பது, ஒத்துழைக்குமா அவைகள் என்கிற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், என்னுடைய பகுதியில், திருவெறும்பூர் பகுதியில், தென் சென்னை மின்சார சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் என்று தனியார் நிறுவனம் இயங்கிவருகிறது. இன்னும் திருவெறும்பூர் பகுதியில் 55 கிராமங்களுக்கு, சிற்றூர்களுக்கு மின்சாரம் இணைப்புக் கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அதற்கான வழிவகைகளையும் பற்றி இதுவரையில் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்களை நாம் அணுகும்போது, அவர்கள் சர்க்காரிடத்திலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தால், இந்த 55 சிற்றூர்களுக்கும் நாங்களே 1972-க்குள்ளாக முடிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களிடத்தில் ஏதாவது ஒரு இணைப்புக்காகவோ அல்லது வேளாண்மைக்கு உபயோகமாக பம்பு செட்டுக் காகவோ அணுகும்போதெல்லாம், உடனேயே அவர்கள் சர்க்காரிடத்திலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுங்கள், சர்க்காரிடத்திலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் எந்த நோக்கத் தோடு, இருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய அரசு தயவு கூர்ந்து அணுகி, 1972-க்குள்ளாக அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கெல்லாம், மின்சார வசதி ஏற்படும் அளவுக்கு, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது மின்சார வாரியம் லாபத்தில் நடைபெறவில்லை. இருந்தாலும், தொழிலாளர்களிடத்தில் மிகவும் அக்கறை காட்டி, சட்டப்படி 4 சதவிகித போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், 5 சதவிகிதம் போனஸாக கொடுக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் நமது மின்சார வாரியம் நல்லபெயர் பெற்றிருக்கிறது, தொழிலாளர்களும் நல்லமுறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மின்சார விநியோகத்தில் பூர்த்தி பெற்ற மாவட்டங்களாக செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, நெல்லை, நீலகிரி இருப்பது போல மீதமுள்ள மாவட்டங்களிலும் கூடிய விரைவில் மின்சார விநியோகம் பூர்த்தியடைந்துவிடும் நிலையிருப்பதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன், இந்த அரசையும், மின்சார வாரியத்தையும் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த அரிய மின்சக்தியை நாம் சிக்கனமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை மக்களுக்கு வலியுறுத்தவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை சினிமா மூலமாகவும், விளம்பரத் துறை மூலமாகவும்,

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1971 டிசம்பர் 11]

இப்படித்தான் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று விளக்கிக் காட்ட வேண்டும். நாம் மின்சார உபயோகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டால்தான் வேளாண்மைக்கும், இன்னும் நல்ல தொழில் வளர்ச்சிக்கும் அதிக மின்சாரத்தை பயன்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நான் கலந்து கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், மின்சார வாரியம் செயல்படுகின்ற தன்மையையும், அதன் வளர்ச்சியின் வேகத்தையும் அறிந்து உள்ளபடியே மின்சார வாரியத்தையும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களையும் மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்தாகி விட்டது. மீதமுள்ள இடங்களுக்கும் 1972-க்குள் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டு விடும் என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் 1967-க்கு முன்னால் மின்சாரம் இல்லாமல் பல தொழிற்சாலைகள் நா-த்தமுடியாமல் இருந்தன. இன்றைய தினம் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் தரப்பட்டு, நல்லமுறையில் இயங்கி வருகின்றன.

இந்த நேரத்தில் நகராட்சிகளுக்கு உட்பட்ட இடங்களில் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் பொறுப்பை மின்சார இலாகாவே வைத்திருப்பதை அந்தந்த நகராட்சிகளுக்கே விட்டுவிட்டால் நல்லதென்று கருதுகிறேன். கோவை நகராட்சியின் நிர்வாகத்திலிருக்கும் மின்சார இலாகாவை தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்வதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மின்சார இலாகா மூலம் கோவை நகராட்சிக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் லாபமாகக் கிடைக்கிறது. அதை வைத்து வளர்ந்து வருகின்ற கோவை நகர வளர்ச்சிக்கு திட்டங்களைத் தீட்ட முடிகின்றது. அப்படிச் செய்தால் நகரில் வளர்ச்சி வேகமாக முன்னேறும். அதுபோலவே ஆங்காங்கே இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மின்சாரம் விநியோகிக்கும் அதிகாரத்தை அந்தந்த யூனியன்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் யூனியனின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவிதத்தில் அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

கோவை மாவட்டத்திலுள்ள பவானிசாகர் மின்சாரம் வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் அதை வேகமாகச் செயல்படுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று மின்சார வாரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மோட்டார் பம்புசெட்டுகள் வைத்து, வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வழி பிறக்கும். மோட்டார் வைப்பதற்கு முன்னால் மின்சார வாரியத்தை அணுகினால் 'மோட்டார் வைத்து விடுங்கள், இணைப்பு கொடுத்து விடுகிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். மோட்டார் பம்புசெட் வைத்துவிட்டு மோட்டார் கேட்டால், 'கொடுக்கிறோம், கொடுக்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

அடுத்து, கோவை நகராட்சியினுடைய அதிகார எல்லைமீறியுள்ள மின்சார இலாகாவில் உபரியாக 56 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. இதிலே ஒரு பகுதியை யாவது அந்த நகர வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தலாம். அதாவது மின் இணைப்புக் கொடுப்பது, மற்றும் சிறு அபிவிருத்திகள் செய்வது போன்றவை களுக்குப் பயன்படுத்தலாம். இப்படி அந்தந்தப் பகுதியிலேச் செயல்படுகின்ற மின்சாரப்பிரிவு அந்தந்தப் பகுதியின் வளர்ச்சியிலும் அக்கறைக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மின்சார இலாகாவுக்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருள்கள் நம் முடைய தமிழ்நாட்டிலே தயாரானாலும், அவைகளை வாங்காமல் வெளி மாநிலங் களிலிருந்துதான் மின்சார வாரியம் வாங்குகிறது. அந்த நிலையை மாற்றி இங்கே தயாரிக்கப்படும் மூலப்பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தில் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துகளை கூற முற்படு கிறேன். ஒரு நாட்டின் விவசாய வளர்ச்சிக்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத்தில் முன் னால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அஸ்திவாரம் தகர்த்த படவிலையானாலும் செயல்முறை களைப் பார்க்கும்போது அதன் வேகம் குறைந்துகொண்டே போகிறது என் பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969-70-ம் ஆண்டு நிர்வாக அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது நாம் 1951-ம் ஆண்டு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இரண்டரை லட்சம் கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டச் கடைசியில் 13.59 லட்சம் கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட் டிருக்கிறது. 1951 முதல் 1966 வரையுள்ள 15 ஆண்டுகளில் ஏகதேசம் ஆறு மடங்கு எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால் 1970-ம் ஆண்டைப் பார்க்கும்போது ஐந்து லட்சம் கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு தான் கூடியிருக்கிறது. 1966 முதல் 1970 வரை உள்ள காலத்தில் 1966-ல் இருந்ததைவிட 1/2 பங்கு மாத்திரம் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது வளர்ச் சியின் வேகம் குறைந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதே அறிக்கையில் 'பர் காபிட்டா கன்சம்ஷன்'. 1951-ம் ஆண்டு ஒரு நபருக்கு ஏகதேசம் பத்து யூனிட் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் 1966-ம் ஆண்டைப் பார்க்கும்போது ஏகதேசம் 100 யூனிட்டாக உயர்ந் திருக்கிறது. ஆகவே 15 ஆண்டுகளில் 10 மடங்கு அதிகரித்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் 1970-ம் ஆண்டைப் பார்க்கும்போது 120 யூனிட்டாகத் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. 1966 முதல் 1970-ம் ஆண்டு காலத்தில் 1966-ல் இருந்ததைவிட நான்கில் ஒரு பங்குதான் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1951-ம் ஆண்டு ஏகதேசம் 1,813 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏகதேசம் 22,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 15 ஆண்டுகளில் 12 மடங்கு அதிகமாக மின்சாரம் வழங்கப்பட் டிருக்கிறது. அதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இப்போது மின்சார

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1971 டிசம்பர் 11]

வளர்ச்சியின் வேகம் குறைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆகவேதான், முதல் இடத்தில் இருந்த தமிழ்நாடு அந்த இடத்தை ஹரியானாவுக்குப் பறிகொடுத்துவிட்டது. ஹரியானா முதலிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டு போய்விட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் மின்சார உற்பத்திக்குப் பெரிய திட்டங்கள் ஏற்பட்டதாகக் கண்டுகொள்ள முடியாது. பெரிய திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்தும் பெரிய திட்டங்களை ஏற்று நடத்தியிருப்பதாக நாம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. பொதுவாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிறபோது மிகப் பெருமைப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது பொதுமக்கள் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க காலதாமதம் ஆகிறது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு அனுமதி பெற காலதாமதம் ஆகிறது. பிறகு அக்ரிமெண்டுக்கு காலதாமதம் ஆகிறது. பிறகு எஸ்டிமேட் பிரிப்பேர் செய்ய காலதாமதம் ஆகிறது. எஸ்டிமேட் அப்ரூவலுக்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. வோர்க் ஆர்டர் கொடுக்க காலதாமதம் ஆகிறது. வோர்க் ஆர்டர் கொடுத்துவிட்ட பிறகும் கம்பம் இல்லை, கம்பிங் இல்லை, ஓயர் இல்லை என்று காலதாமதம் ஆகிறது. விவசாயிகள் கடன் பட்டு பம்புசெட்டுகள் வைக்கிறார்கள். அதற்கு வட்டி கட்டுகிறார்கள். பல வருஷங்கள் ஆகியும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இன்னும் மங்கிய வெளிச்சத்தை மாற்ற லோ வோல்டேஜ் கூடுதல் கொடுக்கப்பட வேண்டும், வேண்டிய இடங்களில் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் அதிகம் வைக்க வேண்டும்.

இன்னும் லைட் ப்ரேக் டவுன் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. உடனுக்குடன் கவனிப்பதில்லை. லைன்மென்கள் போதுமான அளவில் இல்லை, போதாது. இதற்கு ஒரு காரணமாக அது இருக்கிறது.

அடுத்து, முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டியது தெருவிளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை. ப்யூஸ் போய்விட்டால் மாநகங்கண்களில் மாற்றுவது இல்லை. பஞ்சாயத்துகள் நூறு பல்புகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் 25 பல்புகள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். ப்யூஸ் பல்புகள் ஏன் மாற்றவில்லை என்று கேட்டால் பல்பு சப்ளை இல்லை என்கிறார்கள். தேவைக்கேற்ப பல்புகள் வழங்கப் படவேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவர்களே பல்புகளை வாங்கிப்போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று அதிகாரம் கொடுத்தாலும் பல்புக்கு நிர்ணயித்திருக்கும் விலையை விட மார்க்கெட் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. மார்க்கெட் விலைக்கு ஏற்ப இவர்கள் ப்ரைஸ் பிக்ஸ் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் கை நஷ்டம் இல்லாமல் அவர்கள் பல்புகளை வாங்கி அவ்வப்போது போட முடியும்.

அடுத்து, எரியாத விளக்குகளுக்கும் பஞ்சாயத்து கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் ப்யூசான பல்புகளையே கொண்டுவந்து மாட்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் நிர்வாகிகள் முன்னிலையில் அந்த பல்புகள் மாற்றுவது நல்லது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

இன்னும் பிற்பட்டவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. 1—8—1971 கரைக்குப்படி கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 325 ஹரிஜன காலனிகள் இருக்கின்றன. இன்னும் 68 ஹரிஜன குடும்பங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. எல்லா ஹரிஜன காலனிகளுக்கும் மின்சார வசதி அளிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு தனியாக ஒரு எஸ்.இ. நியமிக்கப்படவேண்டும். இவைகள் முறையாக கவனிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. PARANDHAMAN : Sir, at the outset I am thankful to you for having given me an opportunity to take part in the discussion that is going on on the Electricity Board Budget. That 5,862 villages were given power connection during 1970-71 bringing the total to 42,229 is a spectacular achievement of our Dr. Kalamnagar's Government. The interest and curiosity evinced by Dr. Kalamnagar has paved the way for this achievement. That 59,268 pumpsets were effected service connection during 1970-71 bringing the total to 530,044 is something which has really won the national recognition and admiration.

Though surplus power is available in the neighbouring States, I think we cannot continue to depend on that, as a day may arise when they may be in need of the power supply they have. Even otherwise, seeing the Cauveri dispute we have lost all hopes in humanity. So, Sir, as far as possible I request the Hon. Minister to find out ways and means to see that the schemes that are in store with the Department are being implemented immediately.

I request that our Government should urge the Central Government to give their concurrence to start a Power House at Neyveli which can generate 600 M.W. and a thermal Power Station which can generate 600 M.W. at Tuticorin. Our Government can kindly urge the Central Government to give their concurrence, so that we can attain self-sufficiency.

Lastly, Sir, there is a great anomaly in the co-ordination of the Electricity Department and the Municipalities. So far as Municipalities are concerned, the Electricity Department effects service connection to the newly started industries without verifying the clearance certificate issued by the Municipalities and on a later date the Department has to incur a loss on establishment. So, I request the Government and the Hon. Minister to take effective steps to see that these defects are remedied.

The prevailing acute shortage of clamps, fuse wire and other things may kindly be considered and I request the Hon. Minister to take note of this and to remedy these defects.

With these words, I conclude my speech.

[1971 டிசம்பர் 11]

திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துரை களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்களுடைய புதுக்கோட்டைப் பகுதியானது தமிழகத்திலே ரொம்பப் பின்தங்கிய பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியை இன்று பார்க்கப்போனால் முக்கால்வாசி கிராமங்கள் இன்னும் மின்சார வசதி இல்லாது இருக்கிறது. மின்சாரம் என்ன என்பதைக்கூட மக்கள் தெரியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதைப் போக்க புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்கே பூரணமாக மின்சாரம் வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் என்னுடைய தொகுதியான குளத்தால் தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி. என்னுடைய தொகுதியில் அன்னவாசல், திருவரங்குளம், குன்னன்டார்கோவில் என்ற 3 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வருகின்றன. அங்கே இன்னும் மின்சார வசதி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு எங்கள் பகுதிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல்
11-30

அடுத்தபடியாக பல கிராமங்களிலே இன்றைக்கு விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, வட்டி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைக்கருத்திலே கொண்டு உடனடியாக அவர்களுக்கு மின்சார கணைக்கஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வோம். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் நடந்த உண்மையை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிள்ளனூர் என்கிற கிராமத்தில் 20 பேர் பம்பு செட் மூன்று வருடத்திற்கு முன்பு வாங்கினார்கள். அவர்களுக்கு மின் இணைப்புத் தரப்படவில்லை. அவர்கள் பம்பு செட்டை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அப்யாயமாக வட்டி கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரியாக இருப்பவையையெல்லாம் நீங்கள் நல்ல முறையில் கவனித்து, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராமங்கள் தோறும் மின்விளக்குகள் போட வேண்டும், அவை நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும், 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும், மின்வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லை என்கிற நிலைமையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்பதற்காக நமது அரசு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டிக்கொண்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் போட்டிருக்கின்ற மின்விளக்குகள் சரியாக எரிகிறதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனை நான் தொண்டு செய்கிற காரணத்தால், கிராமங்களிலுள்ள கஷ்டநஷ்டங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, கிராமங்களிலே போட்டிருக்கக்கூடிய விளக்குகள் சரியாக எரிவது இல்லை. மின்சார இலாகாவைக் கேட்டால், எங்களுக்கு பல்புகள் சரிவர சப்ளை கிடையாது என்கிறார்கள். வெளிமார்க்கெட்டில் நீங்களே வாங்கிப் போட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். அப்படி நாம் வெளி மார்க்கெட்டில் வாங்குகிறபோது ஒரு பல்பு விலை இரண்டரை ரூபாய் ஆகிறது. அந்த பல்பு வாங்கியதற்கான ரசீதைக் கொண்டுவந்து மின்சார இலாகாவில் கொடுத்தால், அவர்கள் ஒரு பல்புக்கு ஒரு ரூபாய் நாற்பது காசுதான் தருகிறார்கள். மீதி ஒரு ரூபாய் பத்து காசு நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நஷ்டத்தை எந்தவகையில் ஈடுகட்டுவது? பல்புகள் எரியாவிட்டால் பஞ்சாயத்தே வாங்கிப் போட்டுக்கொள்வதற்கும், அவற்றிற்கான திகர விலையை அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்து

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. மு. சத்தியமூர்த்தி]

சாயத்து கணக்கில் எழுதுவதற்கும் அனுமதி அளிக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் கிராமப் பஞ்சாயத்து நஷ்டப்பட வைக்கக்கூடாது என்பதைக் கேட்டுக்கொண்டு, இம்மாதிரியான குறைபாடுகளைக் கண்ட உடனுக்குடன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, இந்த வாரியம் செம்மையாகப் பணிபுரிய தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றுகூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நம்முடைய தமிழக அரசின் தீவிர திட்டத்தின் அடிப்படையில் மின்சார வாரியத்தின் வாயிலாக 1972-க்குள்ளாக தமிழ்நாடு பூராவும் மின்சார வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லையென்று சொல்லத்தக்க அளவிலே மிகத் திறம்பட, அந்த வடிக் நோக்கை அடைவதற்காகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருவதை நாம் அனைவரும் பாராட்டத்தான் வேண்டும். இப்போது உண்மையான மக்களாட்சி நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது என்பதை மனித சமுதாயத்தின் அத்தியாவசியத் தேவைகளில் மின்சாரம் ஒன்று என்பதை உணர்ந்து, அதை மக்களுடைய நன்மைக்காக பாவலாகக் கிடைத்திடச் செய்ய வேண்டுமென்கிற குறிக்கோளாடு, இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

ஆனால், அதே நேரத்தில் மின்சார வாரியத்திலே, பணிகள் அனைவரும் எதிர் பார்க்கக்கூடிய முறையிலே, மக்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையிலே துரிதமாக, பணியாளர்களுக்கு மிகத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லித்தானாக வேண்டும். பல்வேறு பணிகளைக் கொஞ்சம் விரைவாக முடித்துவிட்டால் சிறப்பாக இருக்கும். இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் குறைபாடுகளை யெல்லாம் சுட்டிக்காட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் மீண்டும் அவற்றையே சொல்லி, நேரத்தை விணக்க விரும்பவில்லை. மின்சார வாரியத்திலே பணிகள் செம்மையாக நடைபெறவில்லை, விளக்குகள் எரியவில்லை, சரியான கண்காணிப்பு இல்லை. இவற்றையெல்லாம் நாம் தவிர்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஆங்காங்கே தொழிற்சாலைகளைத் துவக்குகின்ற நேரத்தில் மின்சார வாரியம் மின்சாரம் வழங்குகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது நகராட்சி மன்றங்கள் இருக்கக்கூடிய நகராட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கும்போது, நகராட்சி அனுமதி பெற்றுத்தான் அது துவங்கப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றிக் கவலை கொள்ளாமல், மின்சார வாரியம் நேரடியாக மின்சாரத்தை வழங்கி விடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நகராட்சிகளுக்கு என்று 'டவுன் ப்ளானிங் ஸ்கீம்' என்பதாக ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. நகராட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகள் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஒன்று, குடியிருப்புப் பகுதி—ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியா—மற்றொன்று, கடைகள்

[திரு. மர. வெ. நாராயணசாமி]

[1971 டிசம்பர் 11]

வைப்பதற்கான பகுதி—'ஷாப்ஸ் அண்ட் கமர்ஷியல் பர்ப்பஸஸ்'—இந்தப் பகுதியில் 15 ஹார்ஸ் பவர்ஸ், 20 ஹார்ஸ் பவர்ஸ் உபயோகப்படுத்தினால் போதும். கடைகள், வர்த்தகத்திற்கென்று சில இடங்கள் ஒதுக்கிடு செய்யப்படுகின்றன. சில இடங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைப் பகுதி—'கன்ட்ரோல்டு இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாஸ்'—என்ற முறையில் அறிவிப்பு செய்யப்படுகின்றன. சில இடங்கள் நேரடியாக இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியா என்று வரையறுக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இப்படி பல்வேறு விதமாக நகராட்சி எல்லைக்குள் இருக்கும் பகுதிகள் பிரிக்கப்படுகின்றன.

சாதாரண தொழிற்சாலையைத் துவங்க வேண்டுமென்று, ஓடுசிலர் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் தொழிற்சாலையைத் துவங்காமல், தான் நிலத்தை வாங்கிவிட்டோம் என்ற காரணத்தினால் அங்கே தொழிற்சாலையைத் துவக்கிவிடுகிறார்கள். தங்களுடைய செல்வாக்கின் காரணமாகவும், மற்ற வழிகளிலும் அத்தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மின்சாரத்தையும் பெற்றுவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். நகராட்சிப் பகுதிகளில் தொழிற்சாலைப் பகுதியில் தொழிற்சாலைகளைத் துவக்கினால்தான் அதற்குரிய அனுமதி தருகிறது. நகராட்சியின் அனுமதி பெற்ற தொழிற்சாலைகளுக்குத்தான் மின்சார வாரியம் மின் இணைப்புத் தர வேண்டும். முனிசிபல் லைசென்ஸைப்பற்றி மின்சார வாரியம் கவலைப்படுவதில்லை, மின்சார இணைப்புக் கொடுத்துவிடுகிறது. நகராட்சியின் அனுமதி இல்லாமலேயே தொழிற்சாலைகள் வேலையைத் துவக்கிவிடுகின்றன. இதனால் பலவிதமான சட்டச் சிக்கல்கள் எல்லாம் உருவாகின்றன. இதுபற்றி நானேகூட தக்க அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டேன். 'எங்களுக்குச் சட்டபூர்வமான திபந்தனை இல்லை' என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நகராட்சிகள் சட்டம், நகரமைப்புச் சட்டம் என்று இரண்டு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு சட்டங்களுக்கு முரண்படாத வகையில் தொழிற்சாலை அமைய வேண்டும். நகராட்சி சட்டங்களுக்கு முரண் இல்லாத வகையில் நாம் மின்சார வாரியத்தின் கூட்டங்களை மாற்ற வேண்டும். அரசு இதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான திருவொற்றியூர் பகுதியில் நிறைய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதியில் என்னுள் அனல் மின்நிலையம் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் மின்வாரியத் தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அனல் மின்நிலையத்தில் பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுக்காலமாக தற்காலிகமாகவே இருக்கிறார்கள். இது தொழிலாளர்களின் அரசு என்று நாம் பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த அரசின்மீது ஏழை பாட்டாளி மக்கள் நல்ல நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் டிராதி நிதிகளைக் கொண்ட அரசு இது. தனியார் துறையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்பவர்கள், இத்தனை ஆண்டுக்காலம் வரைக்கும் தான் தற்காலிகமாக இருக்க வேண்டும், பின்னர் அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பிரமோஷன் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் தனியார்த் துறைத் தொழிற்சாலை முதலாளிகளுக்கு உபதேசம் செய்கிறோம். அரசுத் துறையில் உள்ள மின்சார வாரியத்திலே தற்காலிகமாக

1971 டிசம்பர் 11] [திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி]

திறைய பேர் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன் அந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும். அரசு தனிப்பட்ட முதலாளி மனப்பான்மையில் இருக்கக் கூடாது. மேலும், மின்சார வாரியத்திலுள்ள அதிகாரிகள் பழைய முறையிலேயே, பழைய போக்கிலேயே இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் முதலாளித்துவ தோரணையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாம் திருத்திப்பார்க்கவேண்டும்.

அதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன், குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தபிறகு மின்சார ஊழியர்களை நிரந்தரம் செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு முறையான சம்பள விகிதங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து அவர்களுடைய புரமோஷனுக்கு வாய்ப்புகள் தரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான உழைப்பினை நல்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அவர்கள் அப்படிப்பட்ட முறைகளில் இன்சென்டிவ் பெறக்கூடிய முறையில் இம்ப்ரூவ்மென்ட் இன் சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ் என்ற வகையிலே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை நல்ல முறையிலே இருந்தாலும் இந்த மன்றத்திலே இதையொட்டி எடுத்துவைக்கப்படுகின்ற கருத்துக்களை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து சில குறைபாடுகளையும் போக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். பன்னீர் செல்வம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே யாரும் இல்லாத காரணத்தினாலே அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. இருக்கவேண்டுமென்று விதியில்லை, இருப்பது நல்லது தான். டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இங்கேதான் இருக்கிறோம் . . .

திரு. பெ. மலைச்சாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே இருந்து பேசலாமா?

திரு. வி. கார்த்திகன்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையையொட்டி எனது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசு வேளாண்மை, தொழில் துறை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு காக மின் துறை உற்பத்திக்குப் பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியுள்ளது. அதன் காரணமாக பல மின்சார நிலையங்களும் அனல் மின்சார நிலையங்களும் நிறுவி அதிக அளவில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து வேளாண்மை, தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவியுள்ளதைப் பார்க்கும் பொழுது இதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

[வி. கார்த்திசன்]

[1971 டிசம்பர் 11]

குறிப்பாக குறுகிய காலத்திலே விவசாயிகளின் நலன் கருதி 1971-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முடிய சுமார் 5 லட்சத்து 39 ஆயிரம் மின் மோட்டார்களுக்கு மின்னணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டது, மேலும் ஏப்ரல் முடிய 11,900 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது இந்த அரசை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

அடுத்து, பெரிய அளவிலே எங்குமே மின்சாரத்தைத் தடையின்றிக் கொண்டுவர 7½ சதவீதம் வட்டியிலே 375 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மின்சார வசதிப் பத்திரங்கள் தனிநபர்களிடம் வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய எண்ணம் 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் முழுமையாக மின்வசதி அளித்து விடவேண்டுமென்பதாகும். 1972-க்குள் 4 மாவட்டங்களுக்கு முழுமையாக மின்சாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதியுள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி கிடைக்கச் செய்வதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் மின்வாரியம் லாபகரமாக நடைபெறாமல் இருந்தும் பணிபாளர்களின் நலனைக் கருதி அவர்களுக்கு 5 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்க இசைத்துள்ளதைப் பார்க்கும்பொழுது தமிழக அரசை மனதார வாழ்த்தாமல் இருக்கமுடியாது.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில தேவைகளைப்பற்றி நான் விளக்க விரும்புகிறேன்.

எனது பகுதியிலே தெருவினக்குகள் தீய்ந்துவிட்டால் மாற்றாது விட்டுவிடுவதால் மக்கள் பெரிதும் சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே தீய்ந்து போன பல்புகளை அவர்கள் மாற்றிவிட ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும். தீய்ந்து போன பல்புகளை அவர்கள் மாற்றாவிட்டாலும் அந்த ஊரில் உள்ள பஞ்சாயத்து தலைவருக்குப் பொறுப்புக் கொடுத்துவிட்டால் சொந்தச் செலவிலேயே அவற்றை வாங்கிப் போடுவதற்காவது அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராதாபுரம் தொகுதியில் சில பகுதிகளிலே டிரான்ஸ்பார்மர்களில் லோட் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தினாலே விவசாயிகளுக்கு மின் வசதி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 75 கே.வி.ஏ. அல்லது 100 கே.வி.ஏ. என்று இருப்பது போதாது. அவற்றை மாற்றி 100 கே.வி.ஏ. அல்லது 150 கே.வி.ஏ. கொண்ட டிரான்ஸ்பார்மர்களைப் போட்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கும். நான் மின்வாரியத் தலைமை அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் தென்பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய சாதா புரத்திலே அவ்வாறு டிரான்ஸ்பார்மர்களை விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போதுவாக, என்னுடைய பகுதியில் உள்ளவர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கின்றவர்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு கிணறு வெட்டினால் அந்தக் கிணறு தாமதமாக இருந்தால் மின்வசதி செய்து கொடுத்தால் அது ரொமுனரேடிஸ் ஆக இருக்காது என்ற காரணத்தினால் மின்வசதி கொடுப்பதில்லை. எனவே தூரத்தில் உள்ள கிணறுகளாக இருந்தாலும்கூட ஏழை விவசாயிகள் நலனைக் கருதி அப்படிப்பட்ட கிணறுகளுக்கும் மின் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

1971 டிசம்பர் 11]

[வி. கார்த்தீசன்]

நாங்குனேரி வட்டத்தில் உள்ள திசையன்விளை பெரிய கிராமம், அதைச் சுற்றி செக்ஷன் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. எனவே திசையன்விளையில் ஒரு துணைக் கணக்காயர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பொதுவாக ஏழை விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதிச் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அறிக்கை இது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. தி. ச. ஆ. சிவப்பிரகாசம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையைக் குறித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு மின்சார வளர்ச்சியிலே தன்னிறைவு பெற்ற இந்தியாவிலேயே இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளதால் நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடையலாம். இருந்தபோதிலும் கிராமப்புறங்களிலே விவசாயத் துறைக்கும் தொழில் துறைக்கும் மின்சாரம் வழங்குவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் கிராமப்புறங்களிலே ரேசிங் சினிமாக்கள், தியேட்டர்கள் ஆரம்பிக்கும்பொழுது எலக்டிரிசிட் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் என்று வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்து பார்த்துவிட்டு எந்தவிதமான குறைபாடுகளும் இல்லாவிட்டாலும்கூட பார்மாலிட் என்ற முறையிலே ஏதாவது ஏழுதிவைத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அதன்காரணமாக 30 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குப் பணம் போட்டவர்கள் காலதாமதம் ஏற்படுவதன்காரணமாக அவதிப்படக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் அதையும் கவனிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள தெருவிளக்குகள் என்னுடைய பகுதியிலே பாதிக்குமேல் எரியாவிட்டாலும்கூட அதற்கும் சேர்த்துப் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதேகப் பஞ்சாயத்துக்களில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. எனவே பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இலவசமாக தெருவிளக்குகள் எரிவதற்கு அரசு அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் அடிக்கடி மின்சாரத் தொடர்பு அற்றுப் போய்விடுகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் டிரான்ஸ்பார்மர்களில் கெப்பாவிடி போதாது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையிலே மாற்ற வேண்டும்.

மழைக்காலங்களிலே மின்சாரத் தொடர்பு வீடுகளிலே கட் ஆகி விடுகிறது. கேட்டால் பழைய காலத்திலே போட்டது, வேண்டுமானால் நீங்கள் தேவையானவற்றை வாங்கிக் கொடுங்கள், போட்டுத் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய வையர், மோட்டார், டிரான்ஸ்பார்மர், பல்புகள் முதலியவற்றை மாற்றித்தரவேண்டும்.

[திரு. சி. ச. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

[1971 டிசம்பர் 11]

கிராமங்களில் மின்சாரத் தொடர்பு அற்றுப்போய்விட்டால் லயன் மேன்கள் 7, 8 மைல்கள் சைக்கிளில் ஜே.சு. ஆபிசிலிருந்து செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கு ஜே.சு. ஆபிஸ்களுக்கு லயன்மேன்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு வசதியாக டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமங்களில் உள்ள லயன்மேன்கள் தங்குவதற்கு மின்சார வாரியத்தின்மூலம் இலவசமாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கும்படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வாரியத்தில் டெம்பரரி ஓர்க்கர்ஸ் என்ற வகையில் கிட்டத்தட்ட 25,000 பேர், 30,000 பேர் இருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களெல்லாம் இரண்டு வருஷங்கள் இதிலே வேலை செய்திருந்தால் அவர்களுக்கு பர்மனென்ட் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஓர்க்கர்ஸ்ஸுக்கு 5 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த இலாக்காவில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு 8 சதவிகிதம் போனஸ் என்று ஆக்க இந்த அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : போஸை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால மின்சார வாரிய மானியக் கோரிக்கைகளையும், 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரிய மானியக் கோரிக்கையையும் ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலேயுள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் மிகவேகமாக மின்சாரம் பரவி வருகிறது. உலகத்திலே உள்ள இருள் எப்படி உதயசூரியன் உதித்தவுடனே அகன்று ஒளி வீசுகிறதோ அதைப்போல் தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு திட்டமிட்டு செயல்பட்டு கிராமப் பகுதிகளிலே மின்சாரம் உடனடியாகக் கிடைக்க ஆவன செய்வதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் விவசாயத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகள் கிணறு வெட்டவும், பம்பு செட்டுகள் வைக்கவும் பல்லாயிரக்கணக்கான பணத்தைக் கடனாகப்பெற்று விவசாயத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள். கிணற்றை வெட்டி பம்பு செட்டு அமைத்து மின்சாரம் கேட்டால் ஒருசில பகுதிகளிலே மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷமாக மின்சாரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி ஏன் மின்சாரம் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது என்று கேட்டால் எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அந்தப் பகுதியிலே மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் புதிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டியதாகயிருக்கிறது, அப்படிச் செயல்படுத்தினால் செலவாகக்கூடிய பணத்தில் பத்தில் ஒரு பாகம் ஒரு வருஷத்திலே வருமானம் வரவேண்டும்,

1971 டிசம்பர் 11] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

அப்படி வந்தால்தான் நாங்கள் அந்த லயனிலே வேலை செய்ய முடியுமென்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பல ஆயிரக்கணக்கான பணத்தைக் கடனாகப்பெற்றும் அவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் விவசாயம் இல்லாமலே கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே குறைந்தபட்சம் 5 சதவிகிதம் வருமானம் இருந்தால் போதும் என்ற ஒரு நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கோளாறு திடீரென்று ஏற்பட்டுவிட்டால் சில ஊர்களிலே கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் அந்த மின்சார வாரிய ஆபீசிற் குச் சென்று சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, டெலிபோன் வசதியுள்ள கிராமங்களில் அம்மாதிரியான மின்சார வாரிய காரியாலயங்களுக்கு இந்த டெலிபோன் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், உடனடியாக மக்கள் டெலிபோன் மூலம் வசதியுள்ளவர்கள் ஏற்பாடு செய்து மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாகயிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏதாவதொரு கோரிக்கை, வீட்டிற்கோ அல்லது பம்ப் செட்டிற்கோ மின்சாரம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் கொடுத்தால் சரியான பதிலை அதிகாரிகள் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, இதற்காக ஒரு வழிமுறை வகுக்கவேண்டும். விண்ணப்பம் கொடுத்த ஒரு மாதத்திற்குள் அந்த விண்ணப்பத்தார்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்றால் ஏன் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை எழுத்துமூலம் விண்ணப்பதார்களுக்கு அறிக்க ஏற்பாடு செய்தால் உடனடியாக அதற்கான வேலைகளைச் செய்ய ஏதுவாகயிருக்கும்.

இன்றைக்கு மின்சார வாரியம் நம் நாட்டிலேயுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், எல்லா பொதுமக்களுக்கும் வசதி செய்வதை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தோப்பூர் திருவெங்கடம்: சட்டப்பேரவை மாற்றத் தலைவரவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மின்வாரியத்தின் கீழ் பேச அனுமதி வழங்கியமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சாரம் இல்லையென்றால் இன்றையதினம் எந்த ஒரு வேலையும் நடைபெறுது என்ற நிலைமையிருக்கிறது. அது தொழிற்புரட்சியாகயிருந்தாலும், சரி அல்லது விவசாயப் புரட்சியாகயிருந்தாலும் சரி எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை மின்சாரம் என்பதை நாம் அத்தனைபேரும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறோம். இங்கு பேசிய பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சீரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். சில மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏதோ புதிதாக கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் மின்சாரத்தைக் கண்டுபிடித்ததைப்போல் சொல்கிறார்கள் என்றெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் கூட அவர்களைத் திருப்பிக் கேட்க முடியும், காங்கிரஸ் காலத்திலே மட்டும் மின்சாரம் வரவில்லை, அதற்கு முன்பே வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து இருக்கிறது என்று நான்கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் ஒவ்வொரு துறையிலேயும் எடுத்துக்கொண்டால் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயிருந்து பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்து

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1971 டிசம்பர் 11]

அதைத் தொடர்ந்துதான் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே சில காரியங்களைச் சாதித்தார்கள். பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலும் பல்வேறு சாதனைகளை, இன்றைக்கு மாவட்ட வாரியாக மின்சாரத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்கிற சீரிய நோக்கத்தோடு செங்கல்பட்டு, நீலகிரி மாவட்டங்களில் மின்சார பூர்த்தி விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு முடிவடைந்திருக்கின்றன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயோ அல்லது காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயோ இவ்வளவு தூரம் விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளவில்லை என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களைத் தேடிக் கொள்ளவில்லை யென்று இன்றைக்கு விளக்கம் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் நேற்று பேசும் நேரத்தில் குறிப்பிட்டதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன் என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப் பூர்த்தி செய்வதை அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றனவே தவிர ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விளம்பரம் இல்லாததுபோல, இப்படிப்பட்ட விழாக்களைக் கொண்டாடித்தான் விளம்பரம் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பரிதாபமான நிலையிலே இல்லை கழக ஆட்சி என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய வடார்க்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் பத்து நாட்களுக்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெற்று விட்டது என்ற ஒரு நிலையை எய்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கான விழாவையும் கொண்டாட வேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்திலே இன்னும் மின்சார இணைப்பு பெறாத கிராமங்கள் இருந்தால் எங்களுக்கு மின்சார இலாக்காவிலிருந்து கடிதங்கள் நாள்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன, குறிப்பிட்ட சில குக்கிராமங்கள் மின்சார வசதிபெறாமல் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு டெபாசிட் கட்டி விடுங்கள், மின் இணைப்பு தந்துவிடுகிறோம் என்று மின்சார இலாக்கா துரிதமாக வேலை செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1966-ஆம் ஆண்டு வரையிலே மின்சார வசதி பெற்ற கிராமங்கள் 22,137 என்று இருந்ததை 1970-ஆம் ஆண்டுவரை 36,367 கிராமங்கள் மின்சார வசதி பெற்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதேபோல் 1974-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் 56,463 கிராமங்கள் வசதி பெறுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை கழகம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்ததிலே நம்முடைய கழக ஆட்சிக்கு மிக முக்கியமான பங்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். 1966-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் 2,56,594 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 1970-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் 4,70,776 பம்பு செட்டுகள் மின் இணைப்பு பெற்றிருக்கின்றன.

1971 டிசம்பர் 11] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

அதைப்போலவே 1974-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக 750,119 பம்ப் செட்களுக்கு மின் இணைப்புத் தருவதற்கு திட்டமிட்டிருப்பதை உள்ளபடியே வரவேற்கவும், பாராட்டவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத்திற்கு, விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கொல்லாம் உற்சாகமூட்டும் வகையில் மின்வாரியம் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதை நான் பாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

அதே நேரத்தில் ஒருசில இடங்களில் ஒருசில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மின் இணைப்புத் தருவதில் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இலாகா கடன் பெறுகிறது. அந்தக் கடனை வசதி படைத்தவர்களிடத்தில் இருந்து வாங்கிக் கொண்டும் வசதி இல்லாத விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கடன்களை அதிகமாக வற்புறுத்தாமலும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகின்றவர்கள் 1951-ம் ஆண்டில் ஒரு தனி நபர் 20 யூனிட்தான் உபயோகித்து வந்தார்கள். 1970-ம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி ஒரு தனி நபர் 130 யூனிட் உபயோகப்படுத்துகிறார். இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்முடைய தமிழக மின்சார வாரியம் தல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

மன்னார்குடி, திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் தனியார் மின் நிறுவனங்கள் 1,15,92,216 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு மின் வாரியமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற தனியார் நிறுவனங்களையும் தேசியமயமாக்கும் முயற்சியில் நிச்சயமாக அரசு ஈடுபடும். இதிலே ஏதோ ஒருசிலருடைய நிறுவனங்களைத்தான் எடுத்துக் கொள்வது என்ற நிலை இல்லை. கழக அரசு யாருக்கும் பாரபட்சம் காட்டாது என்பது பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கியதிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம். அதைப் போன்றே இதிலும் கழக ஆட்சி மற்ற நிறுவனங்களையும் தேசிய மயமாக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு அங்கு மீட்டர் முறைகள் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்த மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்களாக இருந்தாலும் உறுப்பினர்கள் முதலில் எழுப்பும் குரலே தரமான பல்புகளாக விநியோகிக்க வேண்டுமென்பதுதான். உடனடியாக அரசு இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்புகளை உற்பத்தி செய்ய தமிழகத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்கினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதாகவும் இருக்கும்.

மின் இலாகாவில் டெம்பரரி காஷுவல் லேபார்களாக ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் உடனடியாக பர்மனென்ட் ஆக்க முடியாவிட்டாலும் சிறிது சிறிதாக அவர்களை பர்மனென்ட் ஊழியர்களாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி நம்முடைய தமிழகத்தின் மின்வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது என்று பாராட்டி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு மின் வாரிய வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

[1971 டிசம்பர் 11]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்த விநியோகத்திலும், விஸ்தரிப்பிலும் மிக வேகமாகக் கடமைகளை நிறைவேற்றித் தமிழகத்தில் 1972-ம் ஆண்டு முடிவுக்குள் எந்தக் கிராமத்திலும் மின் வசதி இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் தனது திட்டத்தை விரைவுபடுத்தி செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது.

தமிழகத்தில் நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும் இந்த மின் விநியோகத்திலே குறைந்த காலத்திற்குள்ளாக தமிழகத்தின் எல்லாக் கிராமங்களும் மின்வசதி பெற்றிருக்கிறது என்ற பெருமையை இந்த அரசு நிலைநாட்டி இருக்கிறது என்றால் இந்த அரசு நினைக்கிற காரியங்களை இவ்வளவு விரைவாக மின் வாரியம் செயல்படுத்தி இருக்கிறது என்றால் அதற்காக நான் இந்த மின் வாரியத்தையும், தமிழக அரசையும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். விளாத்திகுளம் தொகுதியில் 1967-ம் ஆண்டு 19 கிராமங்கள் மாத்திரந்தான் மின்வசதி பெற்றிருந்தன. இந்த நான்கு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளாக 247 கிராமங்களும் மின் வசதி பெற்று அங்கு எந்தக் கிராமமும், எந்த அரிசன குடியிருப்பும் மின்வசதி இல்லாமல் இல்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலை விளாத்திகுளம் பகுதியில் மட்டுமல்லாது நெல்லை மாவட்டம் முழுவதும் செப்டம்பர் மாதத்தோடு எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டம் மின்வசதியைப் பொறுத்தவரையில் முழுமை பெற்று நல்ல முறையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது.

எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்வசதியைப் பெருக்கியிருப்பதோடு விவசாயத்தைப் பெருக்கும் வகையில் பம்பு செட்டுகளை விநியோகித்து மின் வாரியம் மின் இணைப்புக் கொடுத்து வருகிறது. இன்றைக்கு சாதாரண ஏழை விவசாயி கூட மின்வாரியத்தின் மூலம் கிணற்றுக்குப் பம்பு செட் போட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு ஐந்து லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்காக மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த அளவுக்குப் பணியாற்றக் கூடிய மின்வாரியத்தை இன்று அனைவரும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போது பல பிரிவுகளில் இருக்கும் கட்டுமானப் பிரிவுகளுக்குத் தக்க வேலை இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தச் சபையில், கட்டுமானப் பிரிவு அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு மின் வசதியைத் தருவதற்கான அந்தப் பணியை மேற்கொண்டால் விநியோகப் பிரிவானது வீடுகளுக்கும் தெரு விளக்குகளுக்கும் அந்தப் பங்கைப் பிரித்துக் கொண்டால் பொதுமக்களுக்கு வசதியான வாப்படி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர்களாவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி வந்து விட்டதால் தெரு விளக்குகள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் நல்ல முறையில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தெரு விளக்குகளுக்குப் பல்புகள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப் படுகின்ற நேரத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் போதுமான அளவுக்கு ஒயர் மென், ஹெல்ப்பர்கள் நியமிக்கப்படாத காரணத்தால், ஒரு ஒயர்மென், ஒரு ஹெல்ப்பர் நாலைந்து கிராமங்களை மூன்று நான்கு மைல் சுற்றளவில் தங்களை

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

மேற்பார்வையில் வைத்திருக்கும் காரணத்தால் குறைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய பணிபைத் தக்க முறையில் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நான்கு கிராமங்களுக்கு ஒரு ஹெல்ப்ஸ், ஒரு ஒயர்மென் என்ற வீதத்தில் நியமிக்க அரசு முனைபவென்று மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மின்சார வாரியத்தில் பல புதிய அமைப்புகளை பல மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். விளாத்திகுளத்தில் உதவிப் பொறியாளர் அலுவலகம் திறக்கப்பட்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் குளத்தூர் மிகப் பெரிய கிராமம். அங்கு உப்பு தொழில்கள் பெருகி வருகிறது.

உப்பு தொழிலில் மோட்டார் மூலம் தண்ணீரை இறைத்து உப்பளத்தைப் பெருக்கி வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு இளம் பொறியாளர் அலுவலகம் வேண்டுமென்று கோரிக்கையை நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள செயற் பொறியாளர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். அதற்கும் உடனே அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அலுவலர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவுக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களினால் அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்களை அளிக்கிறேன்.

தமிழக அரசு மேற்கொண்டுள்ள திட்டங்களின் காரணமாக நம் தமிழ்நாட்டில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் 1972-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக மின் ஒளி பெறுகிற ஒரு நிலையில் பற்பல வட்டங்களில் முழுமை பெற்றும் ஒருசில மாவட்டங்களில் முழுமை பெற்றும் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது நம் தமிழக அரசுக்கும், மின்சார வாரியத்திற்கும் நமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மின்சாரத் தேவையைக் கவனிக்குமிடத்து, நம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் மின்சார உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அதே நோத்தில் நமது வேளாண்மைக்குத் தேவையான நீரைப் பார்க்கும்போது குறிப்பாக காவேரி நதியை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் நீர்ப் பிரச்சனை ஒருபுறமிருக்க வேளாண்மைப் பெருக்கம் என்று வரும்போது நமக்குத் தேவையான நீரைக் கொண்டுவந்து மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் முறையில் மேட்டூர் அணைக்குக் கீழே காவேரி ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு ஏது இருக்கிறதா என்ற முறையில் மின்சாரத் துறை அதற்கான ஒரு ஆய்வை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது மின்சாரம் கிராமப்புறங்களில் வேளாண்மைக்காகப் பெருமளவில் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மின் இணைப்பு கொடுக்கும்போது, நாம் விஞ்ஞான ரீதியில் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேளாண்மைத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் இப்போது ஹெவிகாப்டர்கள் மூலம் நாம் மருத்து தெளிக்கும் முறையைக்

[திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச் செல்வன்]

[1971 டிசம்பர் 11]

கையாண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஹெலிகாப்டரைப் பயன்படுத்தும்போது அதைப் பரவலாக, தாராளமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் இல்லாத ஆங்காங்கு மின் கம்பிகள் இருப்பதால் நல்ல முறையில் மருந்து அடிக்கப்பட முடியாத ஒரு நிலை சில இடங்களில் இருக்கின்றன. இந்தவிதமான இடைஞ்சலைப் போக்கும் முறையில் எதிர்காலத்தில் மின்சாரத் துறையினர் இது போன்ற இணைப்புகளைக் கொடுக்கிறபோது மெயின் லைனை வெளியே இழுத்தாலும் ஒவ்வொரு நீர் ஏற்றத்திற்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கும்போது பூமிக்கு அடியில் கொண்டு சென்று இணைப்புகள் கொடுத்தால் ஹெலிகாப்டர் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதன்காரணமாக அடிக்கப்படுகிற மருந்து நல்லமுறையில் பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் நிலையில் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை நல்ல பயன் உள்ளதாக ஆக்கும்.

அடுத்து, ஊராட்சிகளில் உள்ள தெரு மின் விளக்குகள் பராமரிக்கப்படுவது பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் அங்குள்ள அதிகுப்பதியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறை மூலம் அங்கு மின்சார பல்ப் போடுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாகவும், சரியாக விளக்குகள் எரிவதில்லை என்ற அதிகுப்பதி நிலவுகிறது. அதற்கு ஒரே பரிகாரம் அந்தப் பொறுப்பை மீட்டர் வைத்து அந்தந்த ஊராட்சிகளே நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் கிராமங்களில் உள்ள இந்த அதிகுப்பதி மாறிவிடும். அதோடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தையும் குறைக்க அது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும்.

சிறிய கிராமங்கள் என்று வரும்போது அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு கிராமமாக இருக்கும் என்பதை நான் உணருகிறேன். அப்படி வரும்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாக இரண்டு மூன்று கிராமங்களைச் சேர்த்து மேற்பார்வை செய்யும் முறையில் ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் அந்தக் கிராமங்களில் நல்லமுறையில் விளக்குகள் எரியும், விளக்குகள் எரியவில்லை என்ற குறை நீங்கும், மின்சார வாரியத்திற்கும் நல்லதொரு பெயர் கிடைக்கும் என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. திருப்பதி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள அறிக்கை மீது நான் பேசுவதற்கு அளவிலா மகிழ்ச்சியடைகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் நான் வந்திருக்கிற தொகுதி மின்சாரத் தேவை என்று சொல்கிற அளவிற்கு இல்லாத ஒரு தொகுதி. மதுரை நகரம் என்றால் அதில் எங்களுக்கு பம்ப் செட்ஸ் வேண்டும், மேலும் மின்சாரம் வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாத ஒரு தொகுதியில் இருந்து நான் வந்திருக்கிறேன் என்பது ஒன்று.

இன்னொன்று, நம் அரசாங்கத்தில் மிக வேகமாகச் செயல்படுகிற இலாகா மின்சார இலாகாவாகும். 1972-ம் ஆண்டுக்குள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் நிச்சயமாக மின் வசதி அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி அதை நிறைவேற்றுவதற்காக நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மின்சாரத் துறையில் உள்ள எல்லா அலுவலர்களும் மிகத் துரிதமாக அந்தக் காரியத்தில் இறங்கி

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. கு. திருப்பதி]

பிடுக்கிறார்கள். அந்த ஒரு செயலைப் பார்க்கும்போது நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு சமயநல்லூரில் ஒரு மின்சார பூர்த்திவிழா நடைபெற்றது.

மதுரையைப் பொறுத்து மதுரை தெற்கு மதுரை வடக்கு என்று இரண்டு தாலுகாக்களையும் இணைத்து மின்சாரப் பூர்த்தி விழா நடைபெற்றது. ஏதோ சர்க்கார் வேண்டுமென்றே அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் இங்கு பேசும்போது விழாக்களை நடத்த அரசாங்கம் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகவும் அழகாகவும் பதிலுரைத்தார்கள். நாம் சர்க்கார் பணத்தை அதற்காகச் செலவழிக்கவில்லை. அதற்கு என்று ஒரு மலர் வெளியிட்டு அதனால் வருகிற விளம்பரப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதைச் சரிக்கட்டுகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே சர்க்கார் பணத்தைச் செலவு செய்யாமல் இந்த விழாக்களை நடத்துவது தவறானது என்று யாரும் சொல்லிவிடமுடியாது.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் உள்ளபடியே மதுரை மாவட்டத்தில் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னர் விழா நடத்தியபோது மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டுந்தான் விழா நடத்துகிறார்களோ என்று பலர் சந்தேகப்பட்டிருக்கக்கூடும். மதுரை மாவட்டத்தில் நடத்ததற்குப் பிறகு தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் அப்படிப்பட்ட விழாக்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு முழுவதும் மின்சாரப் பூர்த்தி விழா செய்யப்படவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களது பாரந்த மனப்பான்மையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு காரியங்களை மட்டுத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரக் கம்பிகள் இப்போது மேலே போகின்றன. அவைகளை எல்லாம் கடுமான வரையில் பூமிக்கு அடியே கொண்டுபோனால் நன்றாக இருக்கும். இதைத் தயவுசெய்து யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது நல்லதாயிருந்தால் அப்படிப்பட்டதொரு செயலில் இறங்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கார்ப்பரேஷன்களிலும் முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இருப்பவைகளை அரசு ஏற்று நடத்த இருக்கிறது. அப்படி நடத்தும்போது முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அவற்றை நடத்துகிற உரிமை இருக்குமானால் அதில் வருகிற வேலைகள் பொறுத்து பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அதிகாரமும் முனிசிபாலிட்டிக்கும் இருக்கும். ஆனால் சர்க்கார் அல்லது மின்சாரவாரியம் நடத்தினால் அந்த வேலைகளுக்குப் பொறுது அதிகாரம் வாரியத்திற்கு வருவதால்—வாரியத்திற்கு வரவே கூடாது என்று சொல்லவில்லை—அப்படி வாரியத்தால் நியமிக்கப்படும் அதிகாரம் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் கார்ப்பரேஷன்களுக்கும் இருப்பதற்கான ஒரு வழிவகை செய்யப்படவேண்டும். இதை வாரியமும், அரசும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் சமயநல்லூரில் ஒரு மின்நிலையம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இன்று நீரால் எடுக்கக்கூடிய மின்சாரம் ஏறக்குறைய பூர்த்தி அடையக் கூடிய ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் பல ஆண்டுகள் மின்சார

[திரு. கு. திருப்பதி]

[1971 டிசம்பர் 11]

நிலையங்களை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, மதுரை மாவட்டம் பெரும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இல்லாத ஒரு மாவட்டமாக யிருப்பதால் நம் அமைச்சர் அவர்கள் அனல் பின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி அம்மிநிலையங்களை மதுரை நகரத்தைச் சுற்றி அமைப்பதற்கு நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதி தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman. Sir, while participating in the Electricity Board's budget on behalf of the Swatantra Party I wish to offer a few remarks.

Sir, at the very outset, I would like to say that it is impossible for me to sing the same song, fine song, that quite a few members of the ruling party have sung with regard to this budget. As far as I am concerned I have to clearly state that there are a number of things in this budget which are far from satisfactory, which are things to be taken serious note of and which have to be rectified in the next year or years to come.

Let me start with the deficit of the Board. From Rs. 3 crores it is likely to become Rs. 9 crores afterwards. If we have the time and patience, we can draw a graph of the deficit and the financial position of the Electricity Board. We will then know that the deficit is in geometric progression, the improvement is not even on arithmetic progression. That is the charge I level. If the officials of the Board have the patience to draw the two graphs, they will find that the benefits are much less when compared to the deficits that have accrued in the years inspite of the fact the several sections of the Electricity Board subsidised by the State Government by so many loans. It is running into huge deficits. I would like the Hon. Minister for Electricity and the Cabinet to take very serious note of this.

Another important thing is that during the last four years, the Electricity Board has been progressively deteriorating into a pucca publicity department of the ruling party. Almost every section of the board is oriented towards pleasing the ruling party. I can substantiate it. I have got some particulars. In the course of my speech I will substantiate to the extent possible, to convince the ruling party. Various 'vizhas' (the hon. Member Thiru Thirupathi was saying about some 'vizha') are being conducted to please the ruling party. At whose cost, I ask? Take the advertisement in the papers. On what basis is the advertisement being given? Is it being given on the basis of circulation? No. I have several instances wherein papers, belonging to the ruling party with less circulation, have been given first page advertisement, huge advertisements. On what basis? Papers which have

1971 டிசம்பர் 11]

[Dr. H. V. Hande]

circulation of more than a lakh and so, do not get such big advertisements. At times they don't get advertisement at all. I now come to this முழுமைக்கும் விழா, வட்டத்திற்கு வட்டம் விழா

The Hon. Leader of the House was previously Minister for Electricity. I have been a member of this House for quite some time and I have been watching its performance from the time when Thiru R. Venkataraman was Minister for Electricity even though I had my own difference of opinion with him. But during those times, I have never seen this sort of 'vizha', for 'vattam', 'mavattam', etc. What is this? At whose cost are these 'vizhas' being celebrated?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, அந்த விழாவைப்பற்றி பேசுகிறவர்கள் எம்ஜென்சியைக் காட்டித் தவறாகப் பேசக்கூடாது. நடைபெற்ற விழாக்கள் எல்லாம் 'எம்ஜென்சிக்கு' முன்னாலே நடைபெற்றது. அதற்குப் பின்னாலே ஏதாவது நடைபெற்று இருந்தால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : விழாக்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு நாட்களாக அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே : விளக்கத்திற்கு விளக்கம்.
satisfied with Minister's 'villakkam'.

I am not

This is 'villakkam' for 'villakkam'. So I have to bring this 'villakkam'. The Hon. Minister accepts that there has been extravagance and we are not going to repeat the extravagance. To that extent we have scored the point.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, மன்னிக்கவேண்டும். அவர்கள் பேசிய பேச்சை நான் ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்கிறார்கள். பதில் சொல்கிறபோது அதற்காகத் தனியாகப் பதில் சொல்லாம் என்று இருந்தேன். ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்வது தவறு. சமயநல்லூர் விழாவைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதற்குப் பெரிதாக விழா வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா அல்லது வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா? அதற்கு அரசாங்கத்தின் பணம் செலவு செய்யப்படவில்லை. மலர் போட்டுப் பணத்தைக்கூட சேமித்து வைத்து இருக்கிறோம். 'எக்ஸ்டிராவெகண்ட்' என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப்பகுதியில் 'எக்ஸ்டிராவெகண்ட்' ஆகச் செலவு செய்யப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : If I am given opportunity to explain the thing, there will not be any confusion. I am not going to talk about other aspects. My whole attention is going to be diverted to Nilgiris district. I will bring it now to your notice. Of course, the Hon. Minister has conceded that this has happened but that he is not going to repeat the thing, especially in view of the fact that there is emergency. To that extent I have scored my point

[Dr. H. V. Hande]

[1971 டிசம்பர் 11]

being in the Opposition. After all, what is the Opposition for ? Only to point out the thing, to pinpoint the extravagance, to help the Government. It is only to help the government that we are doing this “இடிப்பாரை இல்லா ஏமரா மன்னன்”. Only if we pinpoint like this, that such things are happening, the department will not let down the Ministry in future.

After all, we are interested in the people, in the public money not being spent on such things. That is why I am pointing out these things.

Let me come to advertisement. On what basis is this being given? Is it being done on the basis of circulation of papers? All these things remain to be gone into thoroughly. The Hon. Minister in his reply must properly explain the thing, that for such and paper advertisement, so much has being spent. He can collect the figures from the department concerned and give it in his answer. I am bringing it to the notice of Government so that such extravagant expenditure may not be repeated. I have got statistics of such extravagance.

For instance, what is the amount spent for ‘pandal’ in Ooty? For ‘Alangarapandal’ the amount spent is Rs. 35,000. It may be 33,000 or Rs. 34,700 and the Minister may say ‘Dr. Hande is wrong in his figures’. The fact is that such huge money has been spent.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : குறிப்பு சரியான குறிப்பா? சரியான ஆதாரத்தோடு வைத்து இருக்கிறீர்களா? சரியில்லை தவறு என்று கருதுகிறீர்களா? ரூ. 30,000 செலவழித்தார்கள் என்று சொல்வது தவறு. இதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? அல்லது ஆதாரத்தோடு அதை நிரூபிக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் கொடுக்கிற ஆதாரங்கள் இந்த மன்றத்தில் நிரூபிக்கப்படவேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் சரியானதுதான், தக்க ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால், அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

DR. H. V. HANDE : I can give facts and figures. I am going to give it. They had to bring ‘வெண்மணல்’ Eighty lorry loads were brought from Mettupalayam to Ooty. How can they get ‘வெண்மணல்’ in Ooty? I mean ‘white sand’. For bringing such lorry loads, were private lorries used or lorries of the Electricity Board? How much of public money was spent? How many lorry loads of sand were used? What was the expenditure? Has this been done with the knowledge of the Minister? The Minister may be unaware of it. It very often happens to people in political life. My own party man might do something to please me without my knowledge and when it comes to my

1971 ஏப்ரல் 11] [Dr. H. V. Hande]

notice and when I find it is irregular, I take him to task immediately. Such things might have happened. Some officials, in order to please the ruling party (such sort of currying favour is there) might have done it. Let the Hon. Minister explain the thing. Did the persons work over-time and were some persons transferred from some other work to this work? All these answers I except from the Hon. Minister in his reply.

Another thing. The Hon. Minister for Electricity in his speech on April 26 has complained about shortage of power. That warning has come in the papers. His speech I have gone into. What are the steps taken by this Ministry to overcome this shortage of power? What are the effective steps proposed to be taken in that direction?

The Hon. Lady Member Thirumathi Anandanayaki was talking about thermal power. Let me tell one thing about thermal power. Let us see what is happening in Maharashtra in that direction. The State Government should not be over-enthusiastic about this. After seven years of work, in Maharashtra they have found the one machine has broken down. So let us not be going on imagining on plans and figures based on thermal power. It is 'முதலு க்கே ஆபத்து' That is an important point which I would like the Government to take into consideration seriously.

பிற்பகல்
12-30

Then again, they go on saying about statistics. They say 'We have done so many things, we have increased energised pumpsets. We have increased the villages electrified'.....

Thirumathi T. N. ANANDANAYAKI: On a point of clarification. I would like to know whether the Hon. Member is meaning thermal power or atomic power.

DR. H. V. HANDE: I am sorry. I meant atomic power. I stand corrected. I thank the hon. Member very much. It is a slip of the tongue. I meant only atomic power and not thermal power which is very costly. I know what is going on in Maharashtra. Wherever I said 'thermal', it may be read as 'atomic'.

Now I will come to another point. With regard to the pumpsets we have been making claims in our speeches 'we' means the Government or the publications. It is said that the Government have done yeoman service and there is a lot of advancement and lot of benefits with regard to pumpsets. I would request the hon. Members to turn to page 27 of the Hon. Minister's speech (English copy). There is a graph here regarding pumpsets. From what point onwards the graph becomes a steep straight line? It was from 1965-66. From 1965-66 the graph is one straight line. Naturally development must take place and the development must go on. They go on making propaganda that so

[Dr. H. V. Hande]

[1971 டிசம்பர் 11]

much is being done. But what I want to stress is this. I think propaganda is out of proportion to the benefits that have accrued to the villages. Then the graph is very acute. The same position is there. My point is, let us not go on claiming much more than what we have done. This is very important and I would request the Hon. Minister to take particular note of this.

Then, I come to another important point. What is the financial position of the Board? In the beginning itself I had said there is geometrical progression that is, they are having losses. How to improve the Board's financial position? What is the method? The Board's financial position will improve, with proportionate benefit to the consumer public, if radical progressive steps are taken on systematic studies pertaining to collective and individual power zones, namely, each generating station, each Extra High Tension Receiving Station, and each Transformer Sub-Station.

Have we made a systematic study of the individual power zone of each generating station? What is the production? Have we made a systematic study of each Extra High Tension Receiving Station? Have we made a systematic study of each Transformer Sub-Station? Have we made a separate study of these things? Are we also making a study of the various curves? The Electricity Board is supposed to discharge daily so much electricity from the stations at a particular rate and the whole thing is put in a graph. It is in a curve. Then again every day the Department of Electricity is pumping out to the consumer section. Day to day there is a graph. In other words, this graph is of two dimensions. One is in a day—24 hours. The other is in a year—365 days. What is the situation everywhere? Wherever there is an Electricity Board that functions properly, systematic attempt is made to find out where the hollows are. Have the department done it? Have they given graphs to us about this in any of these books? I have been going through these books for the last few days. I do not find any graph in this regard in any of these books. Wherever there is a hollow, wherever there is concavity, wherever there is a hollow in a particular place, the Electricity consumed is that much less. The Electricity production is in a particular quantity in a particular place and from that production point to the consumption point there is a huge gap. Wherever the curve is higher or a convex, that means the difference is much less.

Have the department done anything? Have they put persons in the rural sector where the pumpsets are working to find out the pattern of consumption? Have they found out and have they given any statistics and said 'this is the pattern of consumption'? Have they made any attempts in that direction? They have not taken proper steps to find out whether these gaps can be filled. How can the Board run economically, unless these

1971 டிசம்பர் 11]

[Dr. H. V. Hande]

curves are properly filled up, releasing more power making people consume more power in a staggering manner on a particular point where power is at a high level at the Electricity generating station? It is a very simple thing. I am not talking about any technical point on the Electricity subject. It is a very simple thing. Wherever the consumption is less, wherever you find out on a particular day that the production is more, it is the duty of the Electricity Board to see that it is also filled up. Have they done it? My submission is, my charge is, that they have not done it. They have not done it to the satisfaction of the Hon. Members of this House. I am quite sure that if the Hon. Minister forgets that he is a Minister and dispassionately looks at the points which I have made, he will be in a position to change his frame of mind and pull up the department.

Then I come to violation of Rules. Rule 54 made under the Indian Electricity Act restricts variation of voltage from declared voltage of supply to consumer to 12½ per cent in the case of high or extra high voltage, and to 5 per cent in the case of low or medium voltage. Has the department concerned taken any particular care to see that this Rule 54 is not violated? If the variation of voltage is more than 12½ per cent in the case of high voltage and if it is more than 5 per cent in the lower level, it is a violation of the Act and the Rule. In a number of cases they have violated the Rule. The answers given are far from satisfactory. I would like to know whether in this book at any point have they listed the concrete steps they have taken to see that this Rule is not violated. They have not given it in any place.

Hon. Members take so much trouble to put questions. Last year also they have said. Year after year I have been watching this pathetic exhibition. Not even in a single year the department concerned has taken steps to say 'look here, these are the steps we have taken'. This is a very serious charge—violation of the Electricity Act and the Rules. Have they said 'we have taken the following concrete steps'? No, they have not done it. There is voltage at power, source, and corresponding voltage at remote end of transmission line, distributor, service line to consumer, has served from the same power source, during peak load hours. Have they taken any steps to see that variation of voltage is restricted to the percentage allowed under the Rule? They have not done anything about it. I would like the Hon. Minister to take note of this. As it is, do domestic consumers in Madras City receive their supply to lamps, etc., at voltages between 220 and 240 volts? My submission is this. In how many places they are able to get supply at this voltage? In many places they are not getting. Other Members also have mentioned about it so many times—Members belonging to all parties have said this. It goes on varying. It is much less than 220. What steps they have taken to see that this is remedied.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 டிசம்பர் 11]

Then, there is another violation of Rule, Rule 57. This assumes regular testing and maintenance of all meters for recording energy—units delivered at power source, and corresponding units of power sold at a point—within the error of 3 per cent permitted by Rule 57 made under the Indian Electricity Act. My charge is that this particular rule has been violated in every place and the Government have not done anything about this. Suppose we put some units 'X' at a particular transmitter. It should not be less than 3 per cent at the consumption level. If it is more than 3 per cent, if it is 95 per cent of what we have put in, then there is violation of Rule 57. I want the Government to take note of this also.

Then again, I now come to 'action taken'. I have made a note about several points, but I would like to mention only a few points. I would like to refer to Item No. 28 wherein the Hon. Member Thiru M. Shanmugam had made a point that line losses should be reduced. I had made this point several times for the past two years, i.e., line losses should be reduced. What is the answer?

“Concerted measures are being taken towards this end. Rationalisation of the grid transmission, distribution net work, pattern of Power purchase, tariff-structure, advice to Agricultural and Industrial consumers regarding their installations, etc., are all under review in an attempt to reduce the losses.”

Nothing concrete, all vague, jumbling of words. What is the position? Have we achieved any improvement in line losses, I would like to know. I shall read the line losses. The line loss for 1969-70 is 17.6 per cent. For 1970-71 we do not have the figure. This is another tragedy. We are two years behind. We are having this book two years behind. Why should we not get it in time? This book we got on the previous day before the discussion began on the Electricity Budget. What makes them delay, I do not know. There may be some explanation. But they should see to it that this book is given every year without any delay. The line losses are as follows:—

For 1969-70 it is 17.6 per cent.

For 1968-69 it is 17.9 per cent.

In other words, in 1968-69 it turned out to be 3 per cent more.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : வாதத்திற்குச் சரியாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மூன்பாகவே சொல்லிவிடுகிறேன். இந்த இரண்டு மூன்றாண்டுக் காலங்களில் எவ்வளவு தூரம் 'ஹெ டென்ஷன்', 'லோ டென்ஷன்' லைன்கள் புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்து, வேறு மாநிலங்களில் அதைப் பொறுத்தாது என்ன நிலை என்பதையும் பார்த்தால்தான் வாகம் சரியாக இருக்கும். அதைப் பார்க்காமல் பேசினால் அது நிறைவுள்ளதாக இருக்காது.

1971 டிசம்பர் 11]

DR. H. V. HANDE : Yesterday also the Hon. Minister had stated that as compared to other States, we are better. My point is entirely different. As compared to other States we are better in several things. Even in respect of quality, we are better. For instance, take the Vijayanta tank. It is one of the best things produced in our State. Whether it is the Indian Administrative Service or technical service, from top to bottom, the quality of our men is the best. Tamil Nadu is even better than Maharashtra. Without Bombay City what is Maharashtra? Therefore, there is no question of comparing our State with other States.

I was referring to line loss. In 1965-66 the line loss was 16.5 per cent. It could have been reduced to 16 per cent. I know it is difficult to reduce but it is stated in the Statement of Action that they have reduced the line loss. It is a serious thing if it is intended to misguide us. They should have compared the line loss with those of the last four or five years and taken steps to reduce the line loss. What are the steps taken by the Board to see that the line losses are reduced considerably? The line losses for 1969-70 are 17.6 per cent and in page 9 of the Report, it is stated—

“ In spite of increase in power generation, consumption, etc., the line losses have actually come down from 17.9 per cent in 1968-69 to 17.6 per cent in 1969-70; in 1965-66 the line losses were least at 16.5 per cent.....”.

Even one per cent loss is a serious thing. In 1965-66 each one per cent line loss meant a loss of Rs. 21 lakhs per annum to the Board, loss to the exchequer and loss to the tax-payer. For 1969-70, the figure works out to Rs. 30 lakhs and this is a conservative estimate. If it is a liberal estimate, it would come to Rs. 50 to 75 lakhs. I do not know how that line loss had occurred. We have sold 457 millions of units and if the loss is one per cent it is a very, very serious thing. I would like the Government to give an explanation in regard to this matter. We should find out what exactly has happened and then only we can pinpoint it and prevent such a loss.

In the Foreward to the Report for 1969-70, in paragraph 7, the Chairman of the Board has referred to engaging renowned consultants in the country for better working of the Board, and its operations. It is a very interesting point and I would request the hon. Members to note it. They are going to appoint experts to solve the problem. Is this the method of solving the problem? This is just like ordering a judicial enquiry and leaving the matter there. We also appoint a committee to go into the whole thing. But what is the material that the Electricity Board is going to give to the Committee? There is no use of

[Dr. H. V. Hande]

[1971 டிசம்பர் 11]

simply appointing a Committee and providing them with electric fans, etc. In this connection I would make the following suggestion :—

The following data pertaining to each transformer served zone should be furnished :—

(1) Voltages at transformer-end and at the far end of the line during peak-load hours.

This particular information should be placed before this Committee. In answer to a question recently, the Government had stated that the voltage would be maintained. But they have not specified the method by which the voltage would be maintained.

The second point relates to Line losses and percentage of power delivered by each sub-station. What is the line loss for each sub-station and I would like that information to be given to the Committee. The third point to be furnished to the Committee would be the average power factor of utilisation of power. This is a little complicated thing and the Board would understand the expression 'average power factor of utilisation of power'. Then another point which I have explained earlier is about typical load curves. If we want to improve the financial position of the Board, we have to study the typical load curves. This can be found out by an instrument called 'Recording Ammeter'. If you place it in the generation point, uniform consumption can be maintained and maximum advantage can be taken of the generation of Electricity with the help of this instrument. Then we should provide data covering the lines to enable assessment of conductor size, etc. If all the data I have mentioned is collected we cannot only reduce line losses but also detect theft of energy. Last time also there was mention about the theft of energy and nobody is able to find it out. If the data I have suggested is collected, they can prevent theft of energy. This is a very important point and I would like the Government to look into the matter.

Then I come to Figure 9 of the Report for 1969-70 which furnished the following figures :—

Class of Load.		A percent of total consumption.	B percent of connected Load.	A/B
(1)		(2)	(3)	(4)
1 Agriculture ..		23.0	4.16	0.55
2 Industrial ..		50.0	2.59	1.93

The ratio A/B indicates best utilisation of power by Industries and worst by Agriculture. In the case of industries it is 1.93 whereas in the case of agriculture it is only .55. This shows that we have not been able to tap the maximum from agriculture and that is because we have not done, as I have stated earlier, scouting.

1971 டிசம்பர் 11]

[Dr. H. V. Hande]

Then I want to point out one important thing. In the place where electric connections have been given, there is loss of electricity. I would give a concrete example. In the Tirunelveli district, there is Athur Township. In that township, they do not have electricity connections even though there is already electricity there. This is a very important point. We should properly see that extension of electricity takes place simultaneously. We are thinking of Rural Agro Industries, but we do not give connections to places where there is already electricity. Under the Rural Electrification Scheme, we are giving connections to agricultural pumpsets and there is a tremendous loss on that account. To minimise the loss I would make the following suggestion. Let Hon. Minister not think that because it is coming from this side, he should not hear it. Let him consult the Hon. Minister for Industries and have small agro industries, wherever it is possible. You can then give power to several villages. The component character of industries is very important. Let them have it in one case. Then they will find lot of improvement.

There should be preferential tariffs by way of discounts for operations of specific classes of loads in restricted hours only. This will improve the over-all load factor, section-wise. I think the present international seminar on rural electrification will discuss this.

Finally I have only two or three points. I would request the Hon. Minister to give clearly the following figures in the next administration report of the Board. That is very important. The Administration Report should contain the following figures relating to :—

(a) hours of powers *outages* and their proportionate impact on sale of energy. (From this it will be known what power has gone from such and such sub-station).

(b) units consumed in street lighting under its control and corresponding connected kilowatts.

(c) minimum voltage of LT supply to domestic lighting and small power consumers, including pumpsets, and

(d) total number of meters in service and meters tested in a year.

Finally one thing, Sir.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): The hon. Member has taken 35 minutes.

DR. H. V. HANDE: One minute, Sir, and I am done. We have agricultural pumpsets. I am not going to repeat what had been said previously.

[Dr. H. V. Hande] [1971 டிசம்பர் 11]

There are pumpsets for which connection has not been given for years. What I say is this. In front of every sub-station, put a board saying 'so much of power will be available for pumpsets'. Let them also indicate the power already given and power available. It is something like what is done in a Government store, stock on hand and quantity sold out. The Hon. Minister Thiru P. U. Shanmugham knows about it. If such an indication is given, it will be of great benefit. But now such a thing is not there.

‘பவர் வந்தால்தான் முடியும். வராவிட்டால் போச்சு, நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்’ என்று போய் கேட்பவர்களிடம் சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

People have to wait for years to get connection and they do not know whether there will be power to be given to their pumpsets.

I do hope the Hon. Minister will take note of what all I have said with the best of intentions, in the correct manner and in the proper spirit and give answer to the points I have raised in his reply.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இன்றைக்கு நாமெல்லாம் பெருமைப்படத் தக்க வகையில் மின்சார வாரியம் தன் பணியைச் செம்மையாக நடத்தி வருகிறது என்பதை அவைமுன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் முடிந்த அளவுக்குத் திட்டமிட்டு செயலாற்றி, எந்த அளவுக்கு மக்களுக்குச் சேவை செய்ய முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு மின்சார வாரியம் செய்திருக்கிறது. அதன் அயராச் சேவையினால்தான் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு, கழகத்திற்கு மீண்டும், வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு மின்சார வாரியம் பணியாற்றி யிருப்பது உண்மையிலே மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

என்னுடைய தொகுதியான பெரம்பலூர் பகுதியில் எல்லாக் கிராமங் களுக்கும் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு, முழுமை விழா நடத்தலாம் என்ற அளவில் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

1967-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் மின்சார வாரியம் வேகமாக வளர்ச்சியடைத் திருக்கிறது. அதன் வளர்ச்சிக்கு கிராம மக்களும் ஒத்துழைக்கிறார்கள். உதாரணமாக என் பகுதியிலே எடுத்துக்கொண்டால், மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதற்கான பொருள்கள் கொண்டுவருவதற்கு மின்சார வாரியத்தில் சில காரணங்களால், தாமதம் ஏற்படும்போது கிராம மக்களே, குறிப்பாக விவசாயிகள் தாங்களே சென்று, மின்சாரக் கம்பங்கள், கம்பிகள், மற்றும் இதரப் பொருள்களை ‘நாங்களே எடுத்துச்சென்று, தருகிறோம். சிக்கிரமாக எங்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுங்கள்’ என்று கேட்டு செய்கிறார்கள். அதனால்

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. ஜே. எஸ். இராச]

மின்சார வாரியத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கும் அந்த மக்களுக்கு விரைவில் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் பணியும் சுலபமாகிறது. இந்த நிலை என் தொகுதியில் மட்டுமல்ல, நாட்டிலே பல இடங்களில் இம்மாதிரியான சூழ்நிலை உருவாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த முறையிலே மின்சார வாரியமும், பொது மக்களும் ஒத்துழைப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன் ; பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் பொம்பலூர் தொகுதியிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்குள்ள சில குறைகளையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சாரம் வழங்க மின்சாரத் துறை எனது தொகுதியில் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் வசதியில்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கும் விவசாயிகளுக்கு பழைய முறைப்படி நிலவளவங்கி மூலமோ பாங்கு மூலமோ அல்லது அரசாங்கமே ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வழியாக பண உதவி செய்தால்தான் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நேற்று என்று நினைக்கிறேன் ; மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திருமதி அனந்த நாயகி அவர்கள் 'தெரு விளக்குகள் சரியாக எரியவில்லை' என்றெல்லாம் சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே ஒருமுறை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, அனந்தநாயகியும் சட்டமன்றத்தில் இருந்தார். அப்போதும் அம்மையார் அவர்கள் அதே கருத்துக்களைத்தான் பேசினார். அண்ணா அவர்கள் அதை தன் பத்திரிகையில் எழுதிக்காட்டி, எடுத்துக்காட்டி, அம்மையாருக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அன்று ஆளும் கட்சியாக இருந்த அம்மையார் அவர்கள் இன்று சந்தர்ப்பவசத்தினால் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் அன்று சொன்ன அதே கருத்தை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதற்காக அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எவ்வளவோ பிரம்மாண்டமான திட்டங்களைப் போட்டு, நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், எங்கோ ஒரு பஞ்சாயத்தில் தெரு விளக்கு எரியவில்லை, நகராட்சியில் நான்கு விளக்குகள் எரியவில்லை, பம்புசெட்டுக்கு மின்சார சப்ளை கிடைக்க தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பவைகளைப்பற்றி பெரிதுபடுத்தி பேசுவது அவ்வளவு சுவையானதல்ல என்பதோடு அவசியம்தானா என்றும் கனம் உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அரசின் சீரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிற மின்சார வாரியத்தையும், பொது மக்களையும் இப்படிப்பட்ட சில சின்னஞ்சிறு குறைகளை பெரிதாகக் காட்டி, வேறுபடுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் விநியோகிக்கும் சில தனியார் கம்பெனிகள் சரியாகச் செயல்படவில்லை. விவசாயிகளிடம் மின்வாரியம் வசூலிப்பதைவிட அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. இந்தக் குறைகளைப் பற்றி மின்சார வாரியத்திற்கும், மின்சார இலாகாச் செயலாளருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகளிடம் ஏன் அதிகமாக வசூலிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் 'அரசாங்கத்திடம்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1971 டிசம்பர் 11]

மிருந்து மின்சாரத்தை வாங்கித்தான் நாங்கள் விநியோகம் செய்கிறோம். அதனால் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறச் செலவையும் சேர்த்துத்தான் மக்களிடம் வசூலிக்கிறோம். உடனடியாக சப்ளை செய்யவேண்டுமென்றால் எங்களிடம் பணம் இல்லை; அரசாங்கத்திடமிருந்தோ, மக்களிடமிருந்தோ கடன் பெற்றுத் தாருங்கள்; என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் எப்போதும் கடன் கொடுப்பது என்பது இயலாத காரியம். அரசாங்கம் திட்டிடுகிற வளர்ச்சிப் பணிகள், குறிப்பாக வேளாண்மை உற்பத்திப் பணிகள் சீரிய முறையில் நடைபெற, எல்லாத் தனியார் மின்சாரக் கம்பெனிகளையும் நாட்டுடமையாக்கிவிட வேண்டும். ஏற்கெனவே சில தனியார் கம்பெனிகளை நாட்டுடமையாக்கிவிட்டோம், எஞ்சியுள்ள தனியார்க் கம்பெனிகளையும் நாட்டுடமையாகிவிட்டால், நிச்சயமாக, மின்சார விநியோகப் பூர்த்தியிலும், வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் வெற்றிபெறுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற
பக்கம்
1-00

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் காட்டு நிலங்கள் எல்லாம்—தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் கழக ஆட்சியில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஏழை எளிய மக்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் தங்கள் நிலத்தில் கேணி வெட்டவேண்டும், பம்புசெட்டு போட வேண்டும், நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்கிற வெறி—ஆர்வம் மிகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆசை ஆர்வம் எல்லாம் நிரம்பி வழிகிற சூழ்நிலையில் பூல்பாடி கிராமத்தில் ஒரு எஸ்.ஓ. ஆபீஸ் போடவேண்டும் என்று கோரினோம். அதற்கு ஏற்றபடி அந்த ஆபீசைப் போட்டார்கள். ஆனால் இதுவரை அதற்கு எஸ்.ஓ. அதிகாரி நியமனம் செய்யப் படாமல் இருந்தது. இப்போது அந்த ஆபீசையே வேறு ஒரு ஊருக்கு மாற்ற இருப்பதாக அறிந்து நாங்கள் எல்லாம் மிகவும் வருந்துகிறோம். அதுபற்றி வாரியத்தின் தலைவருக்கும், தலைமைப் பொறியாளருக்கும் தெரிவித்து இருக்கிறேன். வீதி விளக்குகள் போடப்பட்டு—பம்புசெட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் தரப்படாமல் இருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் அங்கே அமைக்கப் பட்ட எஸ்.ஓ. ஆபீசை வேறு இடத்திற்கு மாற்றக்கூடாது. ஒரு செக்ஷன் ஆபீசரை நியமித்து அந்த இடத்திலேயே அது நல்லமுறையில் செயல்பட ஆவன செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு டாக்டர் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார வாரிய அமைச்சர் அவர்களையும், அந்த இலாக்கா அதிகாரிகளையும் கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

நிலகிரி மாவட்டத்தில் மின்சாரத்தினுடைய முழுமை விழா கொண்டாடுகிற நேரத்தில் நம்முடைய மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் அங்கே குளிரிலும், பனியிலும் சுறுசுறுப்பாக நல்லமுறையில் பணியாற்றியதற்கு அந்த வாரியத்தினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலே அங்கே நிலகிரி மாவட்டத்தில் சோலைக்கிடையே இருக்கிற குக்கிரா மங்களில் எல்லாம் இன்று நல்லபடியாக விளக்குகள் போடப்பட்டு ஆங்காங் குள்ள மக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எவ்வளவோ திருப்தி அடைந்திருக்

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. சோ. கருணை நாதன்]

கிறார்கள். அங்கே கிராமங்களில் வெளிச்சம்போட்டு மக்கள் எல்லாம் தமிழக அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எரிந்து விழுந்துகொண்டிருக்கிற நிலை மிகவும் வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அழகான ஆன்செல்வத்தை ஈன்றெடுத்த தாய் அதைக் கண்டு கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த குழந்தை இல்லாத மலடி ஆத்திரப்படுவதுபோல அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மின்சார முழுமைவிழா கொண்டாடுவதற்கு முன்பு அந்தந்த மாவட்டப் பகுதிகளை எல்லாம் சுற்றிப்பார்த்தேன். மின்சார விளக்கு போடப்படாத இடமே இல்லை. புவி வாழ்கிற பகுதிகளில் எல்லாங்கூட மின்சார வாரியத்தினர் மிகச் சாதாரணமாகச் சென்று காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும் நீலகிரி மாவட்டத்தில் உக்கல் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் பம்பு செட்டு வைத்து தண்ணீர் இறைத்து காய்கறி பயிரிட விரும்புகிறார்கள். அங்கே பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படுமானால், அங்கே உற்பத்தியாகிற காய்கறிகள் சென்னைக்கு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அந்தக் காரியத்தைச் சரியான முறையில் செய்துதரவேண்டுமென்று மின்சார வாரியத்தைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனுமட்டுமல்லாமல் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் காலையில் ஏழரை எட்டு மணிக்குள் ரோல் கொடுப்பதற்கு வரவேண்டியிருப்பதால் காலை ஐந்து மணி, நான்கு மணிக்கே எழுந்து தாய்மார்கள் உலை வைத்துச் சோறு சமைக்கின்ற நேரத்தில் மசாலை அறைக்கும்போது இருட்டில் அறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. பூச்சி புழு இருந்தால்கூடத் தெரியாது. ஆகவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் வீடுகளுக்கு சர்க்கார் செலவிலோ, தோட்ட முதலாளிகள் செலவிலோ மின்சார விளக்குகள் போட்டுத்தர அரசு முன்வந்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அந்த இலாக்காவில் பல வருஷங்களாக நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறவர்களை எல்லாம் கூடுமானவரையில் அதிகமானபேர்களை நிரந்தரமாக்க முன்வரவேண்டும்.

பொதுவாக, தெருவிளக்குகள் மற்றவைகள் எல்லாம்பற்றிக் குறை சொல்லுகின்ற நிலைமை இன்றைக்கு இல்லை. நல்லமுறையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் மின்சாரத் துறையினர் நிறைவேற்றி வருகிற தன்மையை நான் அறிவேன். தோட்டத் தொழிலாளர்களது வீடுகளுக்கு உடனடியாக மின்சார விளக்குகள் போட்டுத்தரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. சிவபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் மின்சார வாரிய வேலைகள் மின்வேகத்தில் நடைபெறுகின்றன. மிக விரிவான முறையில் கிராமப்பகுதிகள் எல்லாம் மின் விளக்குகள் போடப்பட்டு வருகின்றன. கிராமப்பகுதிகள் எல்லாம் வளர்ச்சியுற் செய்கின்ற வகையில் திறமையோடு இந்த நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு இயங்கி வருகிறது.

[திரு. கோ. சிவபெருமாள்]

[1971 டிசம்பர் 11]

ஆனால் சில சமயங்களில் போடப்பட்ட பல்புகள்தான் ப்யூஸ் ஆகிவிடுகின்றன. நான் அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தினால் இதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் யூனியனின் கீழ் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு 6 மாதங்களுக்கு முன்புதான் விளக்குகள் போட்டோம்—பல்புகள் ப்யூஸ் ஆகியிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் அரசு மிகத் துரிதமாக வேலையை முடித்தாக வேண்டும் என்கிற வேகத்தில் இருப்பதால் இலாக்காவின்னர்—வேலை தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்து வேலையைச் செய்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. சரியாக ஓயர் போடப்படாத காரணத்தினால் மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் லீக்கேஜினால் பல்புகள் ப்யூஸ் ஆகியிருக்கும் என்று அவர்களே காரணம் சொல்கிறார்கள். இப்படி அவசரம் அவசரமாக சரியான முறையில் வேலை நடைபெறுது போவதைக் காட்டிலும் நிதானமாகச் செய்கிற வேலைகள் சுத்தமாக இருக்கும்படி இந்த இலாக்காவின்னர் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில்—பஞ்சாயத்துகளிடம் பணம் இல்லை என்றால், அந்தக் கட்டணத்தை யூனியனில் இருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். நாங்கள் கட்டுகிறோம் என்றாலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் எவ்வளவு மின்சாரம் தேவை என்பதைக் கணக்கிட்டு அவற்றை அந்தந்த பஞ்சாயத்துகளிடம் இருந்து வசூலித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பல்புகள் ப்யூஸ் ஆனாலும் பல்பு வாங்கிப் போட்டுக்கொள்ள அந்த பஞ்சாயத்துக்கே அதிகாரம் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால் யூனியனுக்குக் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால் அங்கே உள்ள மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கே கொடுக்கலாம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். எங்கள் பகுதி புஞ்சைக்காடுகள் நிறைந்த பகுதி. அரசாங்க நிலங்கள்—நமது சர்க்காரினால் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் கடன்களை வாங்கிக் கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கு எல்லாம் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டால் அது வளமான பகுதியாக மாறுவதற்கு ஏற்ற நிலை இருக்கிறது. மோட்டார் போட்டு, நமது ஆதித்தனார் அவர்கள் கூறியதைப்போல, புனிச்சக்கிரையைப் பயிரிட்டால்கூடப் போதும், கடலை, மிளகாயைவிட அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். இதுபோன்ற புனிச்சக் கிரை போன்ற பயிர்களை வறட்சிப் பகுதிகளில் பயிர் செய்தால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். இதைத்தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நம்முடைய குமாரி அனந்தநாயகி அவர்கள் (பெருத்த சிரிப்பு) இல்லை, இல்லை, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, மின்சார விழாவிலே ஏன் இவ்வாறு இவ்வளவு பல்புகளைப் போட்டு அலங்காரம் செய்து, ஜெகஜ்ஜோதியாக இருக்கும்படிச் செய்து விழாக் கொண்டாடுகிறீர்கள் என்றார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின்சார விழா என்றால் என்ன அர்த்தம்? முன்பெல்லாம் வீடுகளில் அரிக்கேன் லைட் இருந்தது. ஒரு விழா என்றால் சாதாரணமாக வேடிக்கை பார்க்க கிராம மக்கள் கூடுவார்கள். அரிக்கேன் இருந்த இடங்களில் புதிதாக மின்சார விளக்கு போடுகிறார்கள் என்றால் அதைப் பார்க்க மக்கள் திரளாகக்கூடுவார்கள். அப்படி மக்கள் கூடுகிறபோது, விழா கொண்டாடும்போது மின்சார பல்புகளால்

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. கோ. சிவபெருமாள்]

அலங்காரம் செய்யாமல், கார்த்திகை தீபம் போல், அகல் விளக்குகளை வைத்தா அலங்காரம் செய்ய முடியும்? அப்படி அகல் விளக்குகளை வைத்தால் நன்றாகவா இருக்கும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, அனுவசியமாக . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நீங்கள் கேட்க விரும்புவதைப் பிறகு கேளுங்கள். அவர் புது உறுப்பினர்.

திரு. கோ. சிவபெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, மின்சார விழா என்றால் என்ன அர்த்தம்? பெட்ரோமாக்ஸ் லைட்டுகளை வைத்தா விழா கொண்டாட முடியும்? அல்லது, அகல் விளக்குகளை வைத்தா கொண்டாட முடியும்? அல்லது அரிக்கை லைட்டுகளை வைத்தா விழா கொண்டாடுவது? ஜனங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக விழா கொண்டாடுகிறோம். நாம் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டிக்கொள்வதற்காகத்தான் விழா கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதாக சில அங்கத்தினர்கள்கூட சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறார்கள். டாக்டர் ஹண்டே, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் எல்லாம் இங்கே வாதாடுகிறார்கள் என்றால், எதற்காக வாதாடுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்காக வாதாடும்போது தங்கள் பெயர் விளம்பரமாகும், தங்கள் கட்சியை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தானே பேசுகிறார்கள். கட்சி விளம்பரத்திற்காகத்தான் பேசுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், நான் நேற்றையதினம் பேசியபோது, சாதாரண நிகழ்ச்சிகள், சாதாரண வரவேற்புகளுக்குக்கூட அதிக அளவில் பல்புகள் போட்டு, அலங்காரம் செய்து மின்சாரத்தை விரயம் செய்கிறார்களே என்றுதான் பேசினேன். மின்சார விழாவிலே மின்சார பல்புகள் போடாமல் அகல் விளக்குகள் ஏற்ற வேண்டும், பெட்ரோமாக்ஸ் லைட்டுகள் வைக்க வேண்டும் என்கிற அளவில் நான் சொல்லவில்லை. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அடிப்படை உண்மையை எங்களுக்குச் சொல்லி, நாங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் நாங்கள் இல்லை. சாதாரண வரவேற்புகளுக்கு ஏன் இவ்வளவு மின்சார விளக்கு அலங்காரம் என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டே போகிறீர்கள். அடிக்கடி குறுக்கிட வேண்டாம்.

திரு. கோ. சிவபெருமாள்: தலைவர் அவர்களே, அவரவர்களுடைய அரசின் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தத்தான் செய்வார்கள். நீங்கள்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்--தலைமை)

ஆட்சியை நடத்தியபோது இருந்ததை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவிற்கு நீங்கள் வெளியில் விளம்பரம் செய்தீர்கள்? உங்களுக்காகப் பல ஏடுகள் இருந்தனவே. நாங்கள் உங்கள் அளவுக்குச் செய்யாவிட்டாலும் இயன்ற அளவில் செய்கிறோம். காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்பதுபோல நாங்கள் ஏன் எங்கள் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது.

[திரு. கோ. சிவபெருமாள்]

[1971 டிசம்பர் 11]

மின்சார வாரியமானது நல்ல நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக இந்த அரசையும், மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களையும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன் என்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. சதாசிவம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைக் கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1972 டிசம்பருக்குள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மின்சார வாரியம் வெகு வேகமாகக் காரியங்களை ஆற்றிவருகிறது. இதற்கு முன்னாலே கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்றால், அந்தக் கிராமத்திற்கு மின்சாரம் தருவது என்றால், எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும், அந்தக் கிராமத்திலிருந்து எவ்வளவு ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, அந்தக் கிராமத்திற்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதனால் லாபம் வருமா என்பதைப் பார்த்து, லாபம் வரும் என்று தெரிந்த பின்னர்தான் அதற்கு அனுமதி அளிக்கும். லாபம் வரவில்லையென்றால் மின்சார இணைப்புக்கு அந்த ஊர் தகுதியில்லை, பின்னால் பார்க்கலாம் என்று சொல்லி பிரச்சினையைத் தட்டிக் கழிப்பார்கள். தற்சமயம் லாப நஷ்ட பாராமல் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புத் தர வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதற்காகத் தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்போது மாவட்டங்களிலும், தாலுக்காக்களிலும் முறையே மின்சாரம் கட்டுமானம், மின்சாரம் பராமரித்தல், கோட்டப் பொறியாளர்கள், உதவிப் பொறியாளர்கள் அலுவலகம் இருக்கிறது. அதில் கோட்டப் பொறியாளர் ஓ. அண்ட் எம். தனியாகவும், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் தனியாகவும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்தால்தான் நல்லது. இரண்டு பிரிவுகளிலும் தினக்கூலிகள் நிறைய பேர் எடுக்கிறார்கள். ஓ. அண்ட் எம்.-லிருந்து வேறு பதவி உயர்வு மூலம் சர்வீஸுக்கு வரும்போது அவர்கள் லைசென்சுகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களில் சில பேர் மரம் ஏறி, பல்ப் போடத் தெரியாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கன்ஸ்ட்ரக்ஷனிலே இருப்பவர்களுக்கு எல்லோருக்கும் மரம் ஏறி, பல்ப் போடத் தெரியும். ஓ. அண்ட் எம்.-ல் உள்ளவர்கள் சில இடங்களில் மரம் ஏறி பல்புகளைப் பொருத்தத் தெரியாதவர்கள், அங்குள்ள கிராம மக்களிடம் கொடுத்து பல்பு போடச் சொல்கிறார்கள். அப்படி கிராம மக்கள் பல்பு போடும்போது சில விபத்துக்களும் உண்டாகின்றன. மரம் ஏறத் தெரியாமல் சிலர் விழுந்தும் விடுகிறார்கள். ஆகவே, இதைத் தவிர்க்க இந்த இரண்டு பிரிவுகளையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும். இரண்டு கோட்டப் பொறியாளர்களையும் ஒன்றாக இருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி மன்றங்களின் விளக்குகளைப் பற்றிச்சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் தனித்தனி மீட்டர் வைப்பது அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். இதனால் மின்சார வாரியத்தின் பெயர் கெடாமல் இருக்கும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ரேடியோக்களையும், ரோடுகளையும், மற்ற தெருக்களையும் பழுது பார்ப்பதற்கு சூப்பர்வைசர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுபோல பல்புகள் வாங்குவதற்கும் பல்பு போடுவதற்கும் மின்சார வாரியத்தின் சார்பாக

1971 டிசம்பர் 11]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

ஒரு சூபர்வைசர் போடலாம். பஞ்சாயத்துக்கள் பல்புகளை வாங்கும்போது மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக வாங்கலாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனித்தனி மீட்டர் பொருத்தப்பட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விழாக்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விழா மிகமிக அவசியம். என் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் ரோடு வசதிகள் சரியாக இல்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், உதவித் தலைவர்கள் உதவி இல்லாமல் எந்த வேலையையும் அரசு செய்துவிட முடியாது. அப்படியே மின்சார வாரியம் மட்டும் முயற்சி செய்தால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி கிடைத்துவிடாது. ஒரு கிராமத்திலே மின்வசதி வேலைகள் முடிந்துவிட்டன என்றால், அதை விழாவாகச் செய்யும்பொழுது அதைப் பார்த்து மற்றக் கிராமங்களிலும் உள்ளவர்கள், தம்முடைய கிராமங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். இதற்கு விழா மிகவும் அவசியம். இதனால் அரசுக்கும் நஷ்டமில்லை.

திருச்சி மாவட்டத்திலே 1971 டிசம்பருக்குள் மின் இணைப்பு விஷயம் முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோட்டப் பொறியாளர்கள் பிரிவுகள் இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்துவிட வேண்டும். மற்ற இலாக்காக்கள் கல்வி, விவசாயம், கால்நடை போன்றவைகளுக்கு அரிய லூரில் மாவட்ட அலுவலகங்கள் உள்ளதுபோல் மின்சார வாரியத்திற்கும் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அரியலூரில் ஒரு கோட்டப் பொறியாளர் சப்டிவிஷனை ஏற்படுத்தினால் வேலைகளை முடித்துவிடலாம். என்னுடைய தாலுக்காவும் என்னுடைய மாவட்டமும் மின்சார வசதிபெற்று விளங்க வழி செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. சின்னசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்றைக்கெல்லாம் எங்கு பார்த்தாலும் எப்பொழுது பார்த்தாலும் காலை மாலை எல்லா நேரங்களிலும் எங்கும் மின்சாரம், மின்சாரம் என்று பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரம் என்றால் என்ன என்று இருந்த நிலைமை மாறி இன்றைக்கு மின்சாரம், மின்சாரம் என்று பேசுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திய நம்முடைய தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களையும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து பணியாற்றுகின்ற நம்முடைய அன்புச் சகோதரர் மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அண்ணன் திரு. ஓ. பி. இராமன் அவர்களுக்கும் எங்களுடைய பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் அதிகாரிகளையெல்லாம் அழைத்து என்ன முடிந்துவிட்டதா, எவ்வளவு மீதம் இருக்கிறது, டி.இ. அவர்களைக் கூப்பிட்டு எத்தனை இடம் இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது, இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள் முடித்துவிடவேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறார்கள். அவர்கள் உற்சாகமாக உழைத்து எடுக்கின்ற முயற்சிகளைப் பார்த்தால், எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள் முடிக்கவேண்டு

[திரு. அ. சின்னசாமி]

[1971 டிசம்பர் 11]

மென்று மிகவும் அறுதியிட்டுக் கூறுவதைப் பார்த்தால், அவர்கள் எடுத்து வருகின்ற முயற்சிகளைப் பார்த்தால் ஆறு மாதங்களுக்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் முடித்துவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள், குற்றச்சாட்டுக்களைச் சாட்டினார்கள். ஆகா, விழாவா? ஊர்வலமா? கூட்டமா? எதற்கு? என்று பேசினார்கள். நாங்கள் செய்கிறோம், அதை மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறோம். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது, பத்து வருடங்களுக்கு முன்னால் அரும்பாலூர் என்ற ஊரில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அங்கே அப்போது இருந்த ஒரு அமைச்சர் வந்தார். அதற்காக 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தார்கள். அப்படி வந்தவர் எதற்காக வந்தார் தெரியுமா, ஒரு சிறிய கன்றை ஊன்றி விட்டுச் சென்றார், அதற்காக அவ்வளவு செய்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாங்கள் என்ன செய்கிறோம்? ஆங்காங்கேயுள்ள மக்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அமைச்சர் வருகிறார் என்பதற்காக இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகவே போலீஸ் வந்துவிடும், மணியக்காரர், தாசில்தார்கள் இவர்களை வாருங்கள் என்று சொல்வார்கள். அவ்வளவு அதிகாரத்தோடு அன்றைக்கு நடத்தினார்கள். இன்றைக்கு கழக உறுப்பினர்களும், ஊராட்சித் தலைவர்களும், ஒன்றியத் தலைவர்களும் முயற்சியெடுத்து நடத்துகிறார்கள். மின்விசை கிடைத்துவிட்டால் ஊழியர்களைக் கூப்பிட்டுப் பாராட்டி அவர்களுக்கு உடைகள் வழங்குகிறோம். அப்படிப்பட்ட முறையிலே அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை ஊக்கப்படுத்துகிறோம். அவர்களிடத்திலே பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய டி.இ. அவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று ஒவ்வொரு ஊரிலும் 4, 5 நாட்கள் தங்கி ஐயா, எழுதிக்கொடுங்கள், சால்வன்ஸி சர்ட்டிபிகேட் கொடுங்கள் என்று கேட்டுவாங்கி மிகவும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கிறார்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே இருக்கிற மாப்பிள்ளையாக இருப்பதால் டி.இ. அவர்கள் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். அதற்காக எங்களுடைய மாவட்டத்தின்மூலம் பாராட்டெல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய செயங்கொண்டாம் தொகுதியிலே கடந்த ஆறு மாத காலத்திலே 100 முறைகள் லீட் ஆப் ஆகிவிட்டது. ஏன் என்று கேட்டோம், செக்ஷன் ஒன்றாக இருப்பதால் மெயின்டெயின் செய்யமுடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே செயங்கொண்டாம் பகுதியை நார்த் என்றும் செனத் என்றும் பிரிக்கவேண்டும். அங்கே இரண்டொரு வயர்மேன் களையும், ஹெல்ப் பர்களையும் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டி.சி.எல். வேலை செய்கிறவர்கள் வேலை செய்கின்ற நேரத்திலே சிலபல விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. பெரும்பாலும் அவர்கள் எல்லாம் ஏழைகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் வேலை செய்யும்பொழுது விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால் மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஏ.இ.-க்கு ஓ. அண்ட் எம். ஜீப் இல்லாத காரணத்தினால் பலபகுதிகளுக்குச் சென்று வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவருக்கு ஒரு ஜீப் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 டிசம்பர் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவுடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் 13-12-1971-ஆம் நாள் திங்கட்கிழமையன்று காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

பிற
பகல்
1-25

A. Statutory Rules and Orders

112. Notification issued with G.O. Ms. No. 2541, Home, dated the 18th September 1971 in regard to levy of concessional rate of tax in respect of certain vehicles belonging to the Action for Food Production (AFPRO) Bangalore. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

113. Notification issued with G.O. Ms. No. 1870, Rural Development and Local Administration, dated the 10th August 1971 in regard to an amendment relating to constitution of Valparai Township Committee of Coimbatore district, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 11th April 1963 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

114. Notification issued with G.O. Ms. No. 2098, Agriculture, dated the 26th July 1971 in regard to declaration of notified areas in Ramanathapuram district for the purpose of Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959). [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

57. Erratum issued with Roc. No. 28369/70-P1, dated the 22nd April 1970 to the notification published at page 193 of Part II—Section 2, of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 15th April 1970, relating to bifurcation of Chinnababusamudram Panchayat.

58. Report of the Committee on Rules of the Tamil Nadu Legislative Assembly constituted in 1971.